

SUDORUL Foto: C. CIOBOATA

CONSTRUCȚII DE LOCUINȚE ÎN JUDEȚUL HUNEDOARA

În cartierul „Gojdu” din municipiul Deva au fost preluate locurile, cu o lună mai devreme, două blocuri totalizând 60 de apartamente, iar stăruștii de la Hunedoara au primit de curând 288 de apartamente. Totodată, la Uricani s-a terminat construcția unui bloc de locuințe cu aproape două luni înainte de

data prevăzută. De la începutul anului și până acum, în orașele și centrele industriale din județ au fost clădite cu fondurile statului 1.267 de apartamente. Se află în curs de finalizare alte 700 de apartamente precum și cămine pentru nefamilisti, totalizând 600 de locuri.

(Agerpres)

ȘCOALA PROFESIONALĂ ÎN NOUL AN DE ÎNVĂȚĂMÎNT

Tovarășul Ing. PAUL PRECUPEȚU,

director în Ministerul Învățămîntului,

a răspuns solicitărilor ziarului nostru de a înfățișa cititorilor tabloul preocupărilor actuale pentru bunul mers al școlii profesionale

Proletari din toate țările, uniți-vă!

— Legea privind învățămîntul în Republica Socialistă România, întocmită pe baza Directivei aprobate de Comitetul Central al P.C.R., așază învățămîntul de toate gradele pe baze moderne și asigură ridicarea lui la nivelul științelor actuale ale dezvoltării științei, culturii, ale construcției socialiste în țara noastră.

În cadrul legii, un loc deosebit ocupă pregătirea muncitorilor calificați, care se va realiza prin școli profesionale cu cursuri de zi și seara, ucenicie la locul de muncă, cursuri de calificare organizate de întreprinderi cu scoatere și fără scoatere din producție.

Deși la începutul anului 1966, potrivit datelor statistice, exista un procent de 20,7 muncitori calificați prin școli profesionale, rezultatul este înalt întrucât în trecut, în condițiile economiei naționale, aceasta se datorăse faptului că nu a existat un plan de perspectivă, științific fundamentat, pentru pregătirea muncitorilor, corelat cu dezvoltarea economiei naționale. Planul de școlarizare elaborat în fiecare an nu a reflectat în suficientă măsură nevoile reale ale întreprinderilor. Totodată, rețeaua școlilor profesionale, nomenclatorul de meserii și durata de școlarizare, conținutul învățămîntului aveau lipsuri ce se cereau a fi înlăturate imediat.

Unele ministere și organe centrale au manifestat o slabă preocupare pentru lărgirea spațiului de învățămînt, în aceeași școală s-a concentrat pregătirea unui număr prea mare de meserii, iar locurile de practică, dotarea atelierelor și laboratoarelor, selecționarea cadrelor didactice nu asigurau întotdeauna pregătirea temeinică a elevilor.

În documentele de partid s-au adresat critici privind durata de școlarizare în această categorie de școli. Într-adevăr, pentru unele meserii durata era prea

scurză, corelat cu dezvoltarea economiei naționale. Planul de școlarizare elaborat în fiecare an nu a reflectat în suficientă măsură nevoile reale ale întreprinderilor. Totodată, rețeaua școlilor profesionale, nomenclatorul de meserii și durata de școlarizare, conținutul învățămîntului aveau lipsuri ce se cereau a fi înlăturate imediat.

Unele ministere și organe centrale au manifestat o slabă preocupare pentru lărgirea spațiului de învățămînt, în aceeași școală s-a concentrat pregătirea unui număr prea mare de meserii, iar locurile de practică, dotarea atelierelor și laboratoarelor, selecționarea cadrelor didactice nu asigurau întotdeauna pregătirea temeinică a elevilor.

În documentele de partid s-au adresat critici privind durata de școlarizare în această categorie de școli. Într-adevăr, pentru unele meserii durata era prea

(Continuare în pag. 6 II-a)

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6001

6 PAGINI — 30 BANI

JOI 5 SEPTEMBRIE 1968

SUB SEMNUL EFICIENȚEI ECONOMICE

Poate mai expresiv ar fi să substituim aprecierilor noastre conținutul casetei de onoare în care se găsesc distincțiile primite de întreprindere în cursul celor douăzeci de ani de activitate. Necesari, dar nu suficienți — cum sună o frază des utilizată în logica riguroasă matematică. Fabrica de confecții și tricotate „București” a primit de 21 de ori Drapelul de întreprindere fruntașă pe ramură. La revedere ei strălucește — încununarea a rezultatelor marcate pe traseul a două decenii — Ordinul Muncii clasa I. Performanța vorbește prin sine de consistența activității, discret adosat în câștigurile frumoase orânduite pe dealul Cotroceniilor. Faptul că de fiecare dată anul calendaristic a însemnat și aprecierea cea mai înaltă, concretizată în titlul de fruntaș pe ramură presupune, desigur, atitudinea la care se impune munca miilor de salariați, organizați pe schimburi, ce-și trec unul altuia, perpetuum-mobile veritabil, certitudinea spiralării raportului precedent. Dar ce nume

poartă drumul care conduce la podiumul, unic prin gabaritul său, al multiplilor distincții primite? O simplă enumerare, prezintă inconveniența alăturării cifrelor, compromise de ariditatea lor. Să preferăm totuși valoarea plastică. În 48 de zile este realizată acum producția echivalentă anului 1948. Adică anul cînd după numai trei luni de activitate a șantierului tineretului au fost puse în funcțiune primele mașini. Pentru trecătorul aflat înfrîmplat în vecinătatea intrării în fabrică, la ora schimbului se constituie o imagine de altorelezi. Sute de oameni se îndreaptă spre hale pentru orînduite pe dealul Cotroceniilor. Faptul că de fiecare dată anul calendaristic a însemnat și aprecierea cea mai înaltă, concretizată în titlul de fruntaș pe ramură presupune, desigur, atitudinea la care se impune munca miilor de salariați, organizați pe schimburi, ce-și trec unul altuia, perpetuum-mobile veritabil, certitudinea spiralării raportului precedent. Dar ce nume

ZILE SINOPTICE pe șantier

Sub soarele fierbinte al verii, la construcția șoselei sau la amenajarea canalelor pentru irigații, pretinzându-și înălțimea de brigădieri și-au semnalat prezența cu rezultate deosebite înscrisse în marea carte a muncii socialiste. Foto: O. PLEGAN

File îngăbenite de vreme. Răsfoiesc un caiet care aparține lui Victor Mureșan: 3 ianuarie 1948. A patra zi din viața Republicii. Comitetul județean Timișoara adresează tinerilor din întreprinderile timișorene chemarea de a se înscrie ca brigădieri pe șantierul muncii voluntar-patriotice „30 Decembrie” din Timișoara. Într-o sală a unui restaurant se înfășoară 120 de tineri. 7 ianuarie. Începe construcția liniei de tramvai ce leagă centrul orașului cu cartierul Mehala și Roșat. Dată încercă: La barăle brigadierilor pot fi vizionate filme. Azi (fără altă precizare) am primit vizita pe șantier a unui grup de croitorese, cizmari și țezeri. Ne-au tuns și ne-au cîrpit efectele.

FILE DE CRONICĂ

2 februarie. Am lucrat toată noaptea la descărcarea vagoanelor cu piatră sosea la gară. Mi-au înghețat picioarele. Am impresia că mi-au degerat obrazii. Fără dată: Ce repede trece timpul! Se apropie primăvara. Am ajutat deparie cu terasamentul. O să terminăm îndată. Dimineața oamenii care se îndreaptă la lucru se opresc la doi pași de noi, ne zîmbesc și ne salut. Unul m-a întrebat dacă o să țină linia asta a noastră. O vesnicie, i-am răspuns. 7 mai: Primele vagoane de tramvai transportă pe cei 120 de brigădieri. Ne aplăudau miile de oameni. E seară. Deci, am terminat... 9 mai: Un nou apel. M-am înscris în brigada a 6-a Timișoara ca să plec pe șantierul tineretului de la Bumbesti-Livezeni. Sîntem iarăși 120 de inși. Alături de noi alte câteva brigăzi. Străbăteam orașul încolonați. Ceva necunoscut mă aștepta acolo. Era primăvară. Dăduse

ION D. DANCEA (Continuare în pag. 6 IV-a)

O GENERAȚIE DE SCRITORI MILITANȚI

de ȘERBAN CIOUCULESCU

În terminologia presei contemporane s-a remarcat frecvența cuvîntului „dialog”, prin care într-un fel se traduce caracterul dialectic al culturii. Creatorul artistic este în acord sau în dezacord cu vremea lui, se întrecă și își dă singur răspunsuri asupra problemelor multiple ale timpului său, precum și asupra mijloacelor celor mai potrivite ale tehnicii sale. Famosul „turn de fildeș”, prin care o anumită estetică de tendință aristocratică preconiza mîndra izolare a poetului, nu este altceva decît o modalitate indirectă de participare, ea adoptă măsca indiferenței, dar subînțelege protestul, contestația, revolta moartă. În literatura secolului nostru trecut, puțini au fost acei scriitori care s-au ținut deoparte, nepreocupându-se de ceea ce se petrecea în jurul lor, în viața vremurilor. Un vast proces social ca acela al sfîrșirii privilegiilor feudale a prins în rețeaua sa aproape unanimitatea oamenilor noștri de cultură, iar în primele rînduri ale mișcării progresiste s-au situat scriitorii generației de la 1848. Repetarea revoluției n-a putut opri elanul social al creatorilor, care s-a îndreptat către un alt țel, în fel de însemnat, și anume acela al Unirii principatelor române. Faptele sînt cunoscute, dar nu este de prisos să le subliniem încă o dată, după lectura volumului al II-lea din „Istoria literaturii române”, recent apărut în Editura Academiei Republicii Socialiste România. Subintitulându-se cronologie „de la Școala Ardeleană la Junimea”, cartea este opera științifică a unui colectiv condus de profesorul Alexandru Dima, membru corespondent al Academiei Române, care semnează capitolul „Introducere generală și paginile despre Alecu Russo. Amintesc cu adevărat că în titlul volumului a apărut cu patru ani înainte, tratîndu-se de literatura română de la începuturi pînă la 1780, oprindu-se așadar, în pragul Școlii Ardelene.

Fenomenul „participării” la aspecte foarte curioase în aceste atît de frîntîmte decenii ale culturii noastre. Deschizînd cartea la întâmplare, am „cîștit” peste aceste rînduri: „Alți scriitori își fău rolul de îndrumători. În „Gazeta Teatrului Național” din 1836, B. Catargiu protestează împotriva lipsei de subtil de pe scenă: „Vezi ca actorul român să arate ce este?... Dă-i tragedii sîngeroase și drame scrise cu lacrimi și la ve juca bine” (citat din capitolul „Cultura și literatura română în perioada pașoptistă. Curente și tendințe” de Paul Cornea, un bun cu-

(Continuare în pag. 6 II-a)

PĂMÎNTUL A. I. ZĂINESCU

Pămîntul pe care-l cunoaștem și ne cunoaște el înșiși aici, într-un formidabil efort de rodire, perpetuă naștere a soarelui paroc, pămîntul acesta cu vocea de bărbătesc, al neamului de dulce, puternic, la ceasul de toamnă cînd limpezii roșeg prin văduguri semințele, grele, mînstre de lumină și struguri, totuși ca într-o oglindă fantastică, vie, parabolă a timpului ei, proverb și înțelepciune și sfat și vocăție, matricea pămîntului, el ca o uriașă rotire a sufletului, caldă, își satură gura la rîuri și umbli descult, în sandale de bronz: e-aici au-

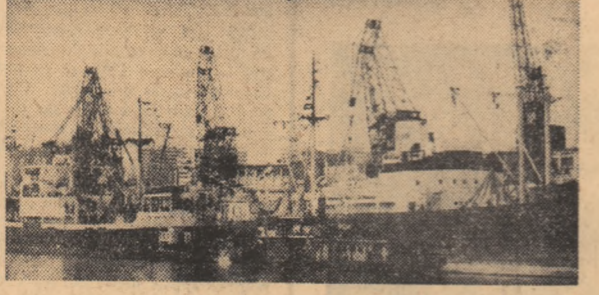
ÎNSEMNĂRI

vîndu-l, simțindu-l adine și trăindu-l își vine așa să-ți faci mina pilnie, ochiul un tulinic, să strigi: oh, fîo mărire, pămîntule, slavă ție, lată-mă ca o măsură a ta și a tuturor lucrurilor tale, în toamnă, scutură vîntul de-asupra praf galben, lunatic, stelu-n birg ca niște cuburi ciostose aripi de fină pasăre, zbor de albine în lucruri și miere, lată-mă deci în fața ta, ca o măsură a ta și a tuturor vîetșilor tale, țeseri ca o lumină umbră a mea, ca o stare a mea, ca un cuset, ne cunoaștem atît de bine și atît de demult, de departe, că trecem unul și amîndoi laolaltă, prin ființa celulată, că ne sîntem ogîndă, că spunem și în tăcere cuvînte, că ardem aici, că nașterea noastră și viața înseamnă dragoste, că dragostea s-a rotunjit aici ca o inimă, că bate distinct, că totul în implicit forma înțeles, că și pădure și piatră, urmă-n nisip și sămîntă, apă și mal și corabia, rouă și cîntec și cer, totul în implicit

(Continuare în pag. 6 IV-a)

PRIMIREA DE CĂTRE TOVARĂȘUL ION GHEORGHE MAURER A AMBASADORULUI BELGIEI LA BUCUREȘTI

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit miercuri 4 septembrie pe Jan-Adriaenssen, ambasadorul Belgiei la București, într-o vizită protocolară.

Imagine din portul Constanța

La Constanța au fost date în folosință două noi localități de școală. Unul, aflat în zona pieșii Soveja, este destinat liceului industrial energetic. De asemenea, la Medgidia și în comuna Murfalta a fost terminată construcția unor noi clădiri de școli.

N. UDROIU (Continuare în pag. 6 IV-a)

ȘCOLI NOI

În municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej se află în construcție 4 noi corpuri de clădiri, destinate elevilor complexului școlar de chimie din localitate. Aici vor funcționa, pe lângă actuala școală profesională un liceu industrial de chimie și o școală tehnică de maiștri.

CLIMATUL DE INDIFERENȚĂ LUNGESTE MÎNA INFRACTORULUI

Am asistat, în sala Clubului Unirii „Independența”-Sibiu, la un proces public. Pe banca acuzaților — cinci tineri. Patru dintre ei sînt infractori acin la acțiune mai mult de nouă spargeri. Ultima le-a adus ceninți necinstite în valoare de 24.234 lei. Al cincilea a căzut „în plasă” ca ocazia ultimului furt, fiind acum în postura de complici. Dar asupra acestuia vom reveni. Cum a decurs procesul poate că nu-i chiar atît de important. De fapt, mare interes nu prezintă nici amănuntele din care s-ar putea ceda filmul furtului, deși citea cunoscătorii a fi spuse și aici. Importantă mi se pare a fi, însă, aducerea în discuție a unui personaj al cărui nume aprodul nu l-a strigat: o pinia publică, numită într-o formulă foarte generală, mai precis vecinul fiedruia din acești băieți, prietenul sau prietena. Și nu e vorba de o simplă formulă ce pare a deveni superfluă. La noi în țară, pînă și copilul de-o șchioapă a învățat un lucru sfînt: cine nu muncește, nu are din ce trăi. Cei cinci infractori

Viața de organizație: CÎND AI CE SĂ OFERI, GĂSEȘTI ȘI MODUL POTRIVIT DE A O FACE (În pag. 4-a)

FIȘE ALE UNUI DICȚIONAR ENCICLOPEDIC PENTRU TINERET SPORT (Pag. 3-a) (În pag. 5-a)

Nici un om de teatru nu va comite orgolioasă eroare de a crede în arta sa ca într-un act de educație unic și absolut.

tact cu optica noastră. Aceasta nu ne împiedică să cunoaștem aceste opere pentru valorile pe care le conțin, și să înțelegem exact filosofia lor, determinându-i causalitatea prin raportarea socială, cu alte cuvinte aplicând-o la realitatea precisă care a generat-o și de care autorii respectivelor opere fac mai mult sau mai puțin abstracție.

pitalistă contemporană, creează la spectatorii mai tineri premisele unei viziuni sumbre, trunchiate, pe care desigur alte canale de informație o pot completa, însă numai cu mijloace aparținând altui specific.

cepie; că am și uitat piesele de arător realism ale unui Eduardo de Filippo; că opere de mare răsunet contemporan precum „Andorra” lui Max Frisch, „Viețarul” lui Rolf Hochhuth, „Viața mea regală a soarelui” lui Peter Schaffer au rămas în cartonoarele secretariatelor literare sau ale A.T.M.-ului; că ne dezinteresăm de actualitatea frapantă a dramelor de dezbatere politică semnate de Peter Weiss, Günther Grass etc.; că din dramaturgia „tinerilor furioși” n-am jucat tocmai piesele cele mai angajate, cele mai lucide, ale unor autori ca Arnold Wesker, John

O generație de scriitori-militanți

(Urmare din pag. 1)

noșcilor al literaturii pașoptiste, pre și post-pașoptiste. Autorul ocazional al acestor sugestii de domeniu teatral nu este un necunoscut, deși a fost omis la „indice de nume”. Este viitorul prim-ministru conservator de dreapta, care s-a opus reformei agrare a domnitorului Alexandru I. Cuza și a fost asasinat (1862) în condiții plin astăzi nelămurite. Dacă s-a interesat de teatrul de teatru, înainte de a se lăsa furat de politică, vedem în această preocupare un fenomen progresist, al întregii generații. Barbu Catargiu era cu zece ani mai în vârstă decât M. Kogălniceanu, care s-a situat pe poziții politice avansate, interesându-se și el de începuturile noastre teatrale și semnând de asemenea cronici dramatice (așa cum menționează textul). Nu-l întinim la indice nici pe Eugeniu Carada (1836-1910), economist liberal de dreapta, care a și scris și jucat teatru în tinerețe, înainte de a-și descoperi capacitatea financiară. Cîtăm aceste cazuri ca fenomene ale timpului, cînd scena nu exercita numai fascinația rampelor, dar și oferea dezechilibru de luptă pentru idealurile înalte ale societății românești, de-a lungul generațiilor.

„virtualitățile de bază ale limbii populare”, nu fără o luptă puternică împotriva exceselor puriste ale urmașilor Școlii Ardelenice. Este interesant de urmărit, în tot cursul secolului trecut, în toate perioadele și cărțile vremii, „dialogul” dintre cele două tendințe lingvistice — cea populară, dacă se poate spune, deși era manevrată de scriitorii de aleasă cultură, și cea latinistă, care încerca să substituie limbii uzuale un jargon artificial de lexicologie gen Laurian — Massimo. Sint vredele de relevanță a acestor procese de întîrziere, de contrapunct istoric, ca dicționarul academic al celor doi mai susnumiți, apărut abia în anii 1873-1876, cînd lupta pentru o cauză pierdută nu-și mai găsea rostul.

Aceste procese sînt de fapt replica fără ecran adăug în istoria culturii antelapșilor fecunde. Dialectica socială, politică și culturală, ne oferă numeroase exemple de idei îndrăznețe, a căror biruință nu poate fi realizată decît într-un context istoric favorabil, dar și alte idei, retrădate, care nu desărmănez nici după ce au fost depășite de timp și nu mai au sorti de izbîndă. Introducerea subliniază convingător „ciclicitatea” dintre vechi și nou (...) evidentă în fiecare dintre perioade”. Literatura se caracterizează printr-un nevădit „avînt militant”, paralel cu acțiunile revoluționare care se înîlbesc, de la Tudor Vladimirescu, pînă la 1848, reluîndu-se prin lupta pentru Unire, iar apoi pentru reformele sociale. Se mai atrage luarea aminte asupra unui alt fenomen nou, generator de unitate a epocii: „tendințele convergente ale culturii și literaturii din toate cele trei provincii românești”, prin „contactele culturale (...) în domeniul învățămîntului și presei”.

O largă acoliadă poate fi astfel aruncată peste spațiul geografic al celor trei mari provincii românești încă neautonome, însă culturalmente eliberate de orice tutelă străină și pornite pe căi proprii să-și valorifice puterile de creație și să-și însemne locul în cadrul literaturii europene. Pașoptiștii aveau o înaltă conștiință europeană, iar cînd afirmă că privirea Europei este atîntită asupra noastră, ei rosteau o altă vorbă fecundă de anticipație, smulgîndu-ne inertei meridianului geografic și integrîndu-ne civilizației înalte.

Urmărind așadar procesul literaturii noastre moderne, verificăm încă o dată veridicitatea „tonului după care literatura este „expresia societății”: a tuturor tendințelor și antagonismelor, și mai ales a celei dominante, în procesul dialectic al culturii naționale. Poporul român s-a pregătit prin creația literară și artistică unitatea sa de astăzi.

CRITERII DE SELECȚIE ÎN REPERTORIUL TEATRAL

a generalizat pormind de la o realitate anume.

Se întimplă însă că informarea estetică nu este singura, și nici cea dintîi funcție educativă a teatrului. În fața unui spectacol, omul de cultură medie se află ca în fața unei lumi independente. În reacțiile sale, născute pe măsura gradului de sensibilitate al fiecăruia, nu sînt întotdeauna prezente raporturile de istorie culturală, delimitările filozofice. O parte însemnată a publicului este dispusă, în momentul recepției actului teatral, să adopte integral unghiul de vedere al autorului, simpatii și antipatii sale, concluziile sale asupra fenomenului vădit. Aceasta nu înseamnă, desigur, că după vizionarea unei piese de — să spunem — Sartre, cîncieri la sută din spectatori devin subit adoptați la existențialismul lui. Dar este nedoielnic că un peisaj repertorial monocromatic, alcătuit numai din lamento-ul unei epoci și negre pe marginea lipsei înspăimîntate de orizont, a incomunicabilității și a clăustrării provocate de lumea ca-

toamă acele piese — de înalte virtuți artistice, de nobilă expresivitate — ale dramaturgilor occidentali care, prin poziția lor filozofică, sînt mai apropiați de concepțiile noastre, piesele dramaturgilor pentru care este o onoare să proclame încrederea în izbînda rațiunii, în frumusețea ființei umane, în virtuțile speranței și ale iubirii, piesele dramaturgilor pentru care lumea nu este un conglomerat de forțe oarbe și potrenice omului, ci un teritoriu organizat de legile lucide ale istoriei, care echilibrează raportul dialectic dintre libertate și necesitate — tocmai acele piese sînt mai rar prezente pe scenele teatrelor noastre. Dramaturgia lui Arthur Miller, cea a lui Brecht (dar parțial și numai într-o perioadă mai veche) și alte câteva piese nu sînt în repertoriile noastre decît mișcări ferice incidente, cînd ele ar trebui să reprezinte o etapă a unui lanț continuu și complet. Nu e pentru prima oară cînd se observă că marile dramaturg comunisti Sean O'Casey este la noi doar o prezență de ex-

Arden sau Brendan Behan. Am ocolit aceste piese, pentru că în schimb să ne alegem altele mult mai puțin reprezentative, temeinic perimate chiar și în locurile lor de obișnă. Ca să nu mai vorbim (am promis că nu vom vorbi, dar iată că nu se poate) de amuzamentele facile și insipide, care constituie în repertoriul unor teatre aproape unica punte aruncată spre dramaturgia contemporană a lumii, propagînd fără ocolisuri frivolitatea și prostul gust.

Ne aflăm în anticamera unei noi stagiuni. Vom bate, rînd pe rînd, alături de zecele de mii de spectatori tineri, la ușile tuturor premierelor. Ce ne așteaptă dincolo de ele? Vom intra în încăperile spațioase ale marilor opere pe care le așteptăm, sau ne vom trezi, ca în altele rînduri, în confortabilele angosante ale unui labirint fără ieșire? Iată o întrebare al cărei răspuns se cere pregătit din vreme de către arhitecții stagiunilor noastre teatrale.

S. COSTIN

LA ODIHNA Foto: C. CONSTANTIN

In fotografia din stînga: Daniela Gheorghiu (București) In fotografia din dreapta: Mariana Milea (Dimbovița)

sporul de inspirație al muzicii. Ceea ce este mai puțin îmbucurător este absența tot mai sesizabilă a melodiorilor optimiste, tineresti, rezultînd din creșterea în vîrstă și în febrilitate. Am numărat — pe degete — doar cîteva asemenea melodii, dintre care numai una („Nu sînt singur pe lume” de Florentin Delmar) de dată mai recentă. Se înțelege că dorul, melancolia, tristețea, regretul, căntare inspirat și frumos, pot prileji momente de intensă satisfacție artistică; dar un peisaj constituit aproape exclusiv pe asemenea coordonate este nu numai monoton, dar și nereal.

În general bine alese în raport cu temperamentul și posibilitățile interpretelor, melodiile au oferit ocazia relevării unor personalități distincte, cu sansa reale de progres. Nu este întîmplător, după părerea noastră, că succesul cel mai net a revenit cîtorva tineri cîntăreți ale căror daruri naturale, poate nu mai mari decît ale altora, sînt dublate de cultura muzicală (sau de cultură pur și simplu), de o onorare științifică a interpretării, de o obișnuiță mai îndelungată cu scena și cu specificul ei. Prin primă-

FEREĂSTRĂ SPRE VIITORUL MUZICII UȘOARE ROMÂNEȘTI

voră, o întîlnire în sala Dalles cu clasa de muzică ușoară a școlii populare de artă, condusă de Edmond Deda, ne demonstrează, însușiindu-ne optimism, cît de esențială este instrucția muzicală și actoricească a viitorilor interpreți de muzică ușoară. De data aceasta, tinerii ca Irina Nica (Timiș), Daniela Gheorghiu (București) sau Octavian Hujanu (Iasi) ne-au făcut aceeași demonstrație: voce cultivată,

prezență scenică îngrișită, aptitudinile interpretative limpezii. Alți numeroși cîntăreți prezenți în concert au făcut dovada unei înzestrări naturale care-l va putea consacra, cu condiția unui efort susținut de autodisciplină la care trebuie să colaboreze compozitorii, dirijorii, regizorii. Exigențele muzicii moderne au condamnat la desuetudine tipul fetei sau al băiatului frumos și cu voce

plăcută, care poate deveni vedetă peste noapte. Am văzut în acest concert destul băieți și destule fete frumoase, am ascultat destule voci plăcute, am vădită încredințarea că mulți dintre tinerii și foarte tinerii care s-au perindat pe scena de la Savoy au mari posibilități, dar punerea deplină în valoare a acestora este o chestiune care implică răspunderi multiple și care trebuie să preocupe pe toți cei care au în grijă destinele muzicii ușoare românești. Deocîndată să amintim numele celor care ne-au lăsat o impresie deosebită, cu conștiința nedreptății pe care le-o facem altora, poate tot atât de talentați: Eugenia Grigorescu (Teheran), Georgeta Bocuca (Buzău), Ileana Botos (Oradea), Eva Iona Kiss (Mureș), Doina Morosan (Vaslui), Viorel Balag (Baicu), Viorica Tupa (București), Helmut Schell (Vilcești), Mariana Milea (Dimbovița), Dana Lazarescu (Timiș), Mariana Teodorescu (Oltenița). Să subliniem și calitatea acompaniamentului asigurat de orchestra Casei de cultură a sindicatelor din Bacău (dirijor Sila Nemiță) și orchestra sindicatului Uzinei „Tehnometal” din București (dirijor Virgil Natzi). Și să încheiem prin a remarcă încă o dată că valoarea inițiativei Comitetului Central al U.T.C. și a Consiliului Central al U.C.S. și-a găsit marii sărui un argument decisiv. Festivalurile județene de muzică ușoară s-au dovedit a fi un veritabil izvor de talente, o foarte probabilă sursă de întorcare și înnoire a muzicii ușoare românești.

C. SEBASTIAN

Școala profesională

(Urmare din pag. 1)

mare în comparație cu volumul și nivelul de cunoștințe ce este necesar muncitorilor respectivi, iar planurile de învățămînt, programele și manualele școlare nu reflectă în suficientă măsură cerințele unui învățămînt profesional modern. — Cum se reflectă în noul an de învățămînt preocuparea de a perfecționa școala profesională, corectînd totodată lipsurile semnalate? — Pentru a asigura pregătirea unui număr sporit de muncitori calificați, în anul școlar 1968/1969 au fost înființate noi școli profesionale — în număr de 13 — pe lângă întreprinderile noi date în funcțiune, cît și pe lângă cele în curs de dezvoltare, asigurîndu-se totodată și o repartizare teritorială mai judicioasă a acestor unități de învățămînt.

De asemenea, a fost extinsă dublu, față de anul școlar trecut, rețeaua unităților școlare în care se va asigura pregătirea teoretică a ucenicilor calificați la locul de muncă.

Planul de școlarizare a școlii profesionale este prevăzut să crească cu aproximativ 20.000 elevi, față de anul școlar 1967/1968. Evident, o asemenea creștere presupune o preocupare pentru a dezvolta și baza materială a acestor învățămînt. Amintesc că în această bază materială se includ 422 săli noi de clasă, 15.315 locuri în cîmine și 10.780 mp de ateliere. Din acestea, pînă la 15 septembrie — data începerii cursurilor — vor fi date în folosință 334 săli de clasă, 11.985 locuri în cîmine și 6.020 mp de ateliere.

Totodată, pe baza necesarului de cadre muncitorești în perspectivă — în anul 1980 — se prevede a analiza minuțioasă a rețelei școlare în funcție de dezvoltarea obiectivelor industriale și de nevoile de muncitori calificați din fiecare județ. Toate acestea se completează cu preocuparea de a îmbunătăți, potrivit indicațiilor date de Partid, conținutul învățămîntului. Ne referim în primul rînd la nomenclatorul mesierilor în care se pregătesc muncitori calificați prin școlile profesionale. Putem spune că acesta a fost îmbunătățit și corelat cu nevoile producției. O atenție deosebită a fost acordată duratei de școlarizare, pentru fiecare meserie, în raport de volumul și nivelul de cunoștințe cerut muncitorilor calificați. Din cele 235 meserii în care se vor pregăti muncitori calificați prin școlile profesionale, în anul școlar 1968/1969, 142 au durată de școlarizare 2 ani, iar 91 au durată de școlarizare de 3 ani.

Potrivit necesarului intervenții în nomenclatorul mesierilor și duratei școlarizării, conținutul învățămîntului, a suferit și el perfecționări. Ca elemente noi, notăm introducerea în planurile de învățămînt a fizicii și chimiei, obiecte distincte acum în școala profesională, menite să contribuie la însușirea bazelor tehnico-științifice ale meseriei. S-a eliminat, de asemenea, fărîmîntarea disciplinelor de cultură tehnică generală și de specialitate, punîndu-se un accent mai mare pe

problemele fundamentale ale înșuirii meseriei și, în primul rînd, pe cunoașterea principiilor de funcționare și întreținere a utilajelor și instalațiilor, a proceselor tehnologice noi, a metodelor moderne de organizare științifică a muncii și producției.

Se fac însemnări pînă în perfecționarea practicii, aceasta ocupînd o mare pondere în procesul de învățămînt al școlii profesionale. Astfel, pentru a da posibilitate elevilor să-și însușească deprinderile practice ale meseriei în mod sistematic, începînd din acest an se va extinde organizarea pe lângă școli a atelierelor cu plan de producție, în care se vor executa unele sortimente din producția curentă a întreprinderii tutelară sau pe bază de comenzi primite de la terți, prin corelarea cu programe școlare.

Pe „șantierul” manualelor școlare, lucrările sînt finalizate? — În privința asigurării școlilor cu manualele necesare, vă putem informa că din cele 102 titluri de manuale prevăzute în acest an pentru școlile profesionale, vor apărea pînă la data începerii cursurilor, 100 de titluri, iar restul de 2 titluri, urmează să apară pînă cel mai tîrziu la data de 15 octombrie a. n.

Am dorit să ne relaționez care este situația în cadrul școlilor cu cadre didactice? — Încadrarea școlilor profesionale în sistemul didactic cu studii corepunzătoare constituie o preocupare principală a Ministerului Învățămîntului, cît și a ministerelor și celorlalte organe centrale, care au în subordine școlii.

Pentru noul an școlar, pe baza Directivei C.C. al P.C.R. și a Legii cu privire la eliminarea cumului de funcțiuni, a fost efectuat un studiu referitor la asigurarea școlilor din sistemul învățămîntului profesional și tehnic, cu personal didactic de specialitate care să-și desfășoare activitatea în exclusivitate la catedră. Din studiul respectiv rezultă că predarea obiectelor de cultură generală și instruirea practică se poate realiza cu personal didactic corepunzător, care să lucreze efectiv în școala profesională. Creșterea efectivă în ceea ce privește asigurarea predării obiectelor tehnice de specialitate, de către ingineri, economiști, medici etc. Deși în ultimii 2-3 ani au fost recrutați și încadrați în școlile profesionale și tehnice circa 3.000 de specialiști, nu s-a reușit în întregime ca aceste obiecte să fie predate de personal didactic care să aibă activitatea de bază numai la catedră. Din păcate, și în anul școlar 1965/1969, circa 30 la sută din orele afectate disciplinelor de specialitate vor fi predate de ingineri, medici, economiști, care lucrează în producție, fie în timpul programului lor de lucru, fie după orele de program, prin plata în ore. Creșterea mai mari a școlii din sectoarele minier, metalurgice, sanitare, mecanizarea agriculturii și altele.

Aceasta este o problemă care rămîne în studiu și în domeniul căreia trebuie să depunem eforturi împreună cu ministerele de resort, pentru a asigura școlii profesionale cadre didactice de specialitate stabile în școala.

Vinovat e... mortul

La început aproape nu am vrut să credem conștiința scriitorului unui gen atât de înalt ca Focșani și din alte state aparținînd județului Vrancea. Pe scurt, în scrisorile se relatează faptul că în urmă cu doi ani un număr de peste 60 de tineri au fost recrutați de întreprinderea de industrie locală Focșani să fie calificați la locul de muncă în diverse meserii. În doi ani, mii de tineri au depășit barierele materiei, lucruri ce la noi cu muncitorii care au avut o anumită experiență în producție.

La începutul acestui an, conducerea întreprinderii a dat dispoziție ca majoritatea acestor tineri să plece acasă și atunci sînd va fi nevoie de ei vor fi rechemați. Cum a fost posibil să se întâmple? În urmă cu doi ani, conducerea întreprinderii (tot conducerea) a-a găndit să e bine să-și pregătească cadrele necesare, care să asigure buna desfășurare a producției. Au fost aleși și angajați ca muncitori cu o calificare superioară. Tinerii respectivi lucrau toată ziua în producție iar seara participau și la

AM CERCETAT SCRISOAREA

cursuri. Mai grav ni se pare faptul că în această perioadă tinerii respectivi nu au se plăcia pentru munca depusă, iar majorii solicitau muncitorilor să dea din salariile lor și celor care se calificau.

La toate întrebările noastre, privind încălecare unor legi în legătură cu cazul celor 60 de tineri primeam invariabil același răspuns: „Vechea conducere e de vină”. Am întrebat unde e vechiul director. Răspunsul? „A decedat”. Am căutat pe fostul inginer șef. Răspunsul? „Nu mai e la noi”. El au greșit și noi nu trebuie să fragem ponoasele. Au greșit oare numai ceilalți? Nu pare că nu. Mai sînt și acum în întreprindere tineri care continuă să fie socotii necalificați, după a-proape doi ani, să fie plătiți în sistemul arătat mai sus. Sint, de asemenea, tineri sub 18 ani care lucrează 8 ore pe zi și nu atât cît prevăd legea țării.

Cei cu care am discutat a-aruncat vina pe cei care nu mai existau. Un lucru este însă cert: a existat director al întreprinderii, inginer șef al întreprinderii, șef serviciu și personal al întreprinderii și nu întreprinderea directorului, a inginerului șef sau a șefului serviciului... Tinerii respectivi au fost angajați întreprinderii și nu al directorului sau inginerului șef. Și atunci și acum au fost încălcate legile care reglementează condițiile de calificare ale tinerilor la locul de muncă. Deci întreprinderea s-a descurcat cu a încurcat.

TELEVIZIUNE

JOI 5 SEPTEMBRIE 1968
PROGRAMUL I
10,00 — 10,30 — Telecronica economică.
Comitetul de direcție (reluare).
17,30 — Pentru copii.
„Trei școlari printr-un păpuș”.
18,00 — TV pentru spectatori. Ciclu „Medicină”: Anorexia.

18,30 — Curs de limba rusă (reluare lecția 7-a).
19,00 — Studioul pionierilor. „Din rucsacul vacanței”.
20,00 — Film serial „Lagar-dere”.
20,50 — Posta TV.
21,00 — Întrebări la care s-a răspuns, întrebări la care nu s-a răspuns încă... Emisiune de știință.

21,30 — Teleglob — emisiune de călătorii geografice „Niger”.
21,50 — Să ridem cu... Faty (Grăsunul).
22,10 — Artă plastică. Realismul (V).
22,30 — Vacanță pe portativ.
PROGRAMUL II
20,00 — Document:
• Versuri despre Michelangelo.
• Hlstria, Herachéa și Lebeche.
21,00 — O samă de cuvinte. „Urmasii mei Văcărăștii...”.
21,30 — Concert simfonic.
22,00 — Vitrina discului.

TREI COPII MINUNE

rulează la Patria (orele: 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15); Capitolul (orele: 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Tomis (orele: 9; — 15,45; în continuare: 18,15; 20,30).

CĂDEREA IMPERIEI ROMANE

rulează la Luceafărul (orele: 9; 12; 15; 16,30; 19,45).
TARZAN, OMUL MAIMUȚĂ rulează la Gloria (orele: 9; 11,15; 13,30; 18,15; 20,30); Melodia (orele: 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45); Tomis (orele: 9; — 15,45; în continuare: 18,15; 20,30).

BOMBA DE LA ORA 10.10

rulează la Lumina (orele: 8,45 — 16,30 în continuare); 18,45; 20,45).

SAPTA OAMENI DE AUR

PIRAMIDA ZEULUI SOARE

rulează la Doina (orele: 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21); Mioriza (orele: 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

CĂLUSARI — PERFORMANȚELE MIȘCĂRII — TIMPUL BRĂILEI — NOI UNDE NE JUCĂM? — AVENTURA — ORIZONT ȘTIINȚIFIC NR. 7

rulează la Tiparul noi (orele: 9 — 21 în continuare).
PIRAMIDA ZEULUI SOARE rulează la Doina (orele: 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21); Mioriza (orele: 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

EA VA RIDE

rulează la Union (orele: 15,30; 18; 20,30).

ROATA VIETH

rulează la Perovlar (orele: 8; 10,30; 13; 15,45; 16,30; 21); Excelsior (orele: 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21); Modern (orele: 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

BEBA

rulează la Înfrățirea (orele: 15,30; 17,45; 20).

AVENTURIERII

rulează la Dacla (orele 8 —

Eva Iona Kiss (Mureș), cea mai tînră interpretă: cincisprezece ani și jumătate Foto: C. ABRĂBIEȚE

EU, EU, EU ȘI CEILALȚI

Unirea (orele 15,30; 18).

O SUTĂ UNU DALMATIENI

rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,30).

PREMIERE STRICT SECRETE

rulează la Floarea (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30); Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

HATARI

rulează la Aurora (orele: 9,30; 13; 16,30; 20).

STUDIUL DESPRE FEMEI

rulează la Popular (orele: 15,30; 18; 20,30).

TAFET ȘI VINĂTORUL

rulează la Volga (orele: 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30).

ALEGERE DE ASASINI

rulează la Moșilor (orele: 15,30; 18; 20,30).

CINEMATOGRAFE

GENIUL LUI HAAS

Inchipuți-vă Sibiul secolului al XVI-lea. In acest oraș de veche tradiție culturală, într-o încăpătoare pulberărie, el cântărea, tehnician și chimist, face experiențe de o mare temeritate. Este Conrad Haas, eruditul șef al pulberăriei. Eprubete, reortice, modele de aparate de zbor cu aspect fantastic, tot felul de schițe tehnice complicate animate de pereți, umplu camera.

ISTORIA TEHNICII

Il socoteau un visător fără leac, un utopist cu capul în nori. Dar gândul sibiului Haas avea dimensiunile neindoielnice ale geniului.

In afara cercetărilor sale obișnuite asupra explozivilor necesari pulberăriei, el concepușe o formă superioară a vehiculului care abia astăzi, în secolul XX, și-a demonstrat marile posibilități: racheta.

Tehnicianul din Sibiu este, așa cum a arătat în ultimii ani inginerul D. Todericu, cel dintâi în lume care a conceput racheta în trepte — și tot el este primul care a înzestrat aparatele de zbor cu arpioare direcționale în formă de Helia. Aceasta fără să mai vorbim despre rețetele foarte interesante de combustibil pe care le indică pentru aceste vehicule.

I. M. ȘTEFAN

ALE UNUI ENCICLOPEDIC PENTRU TINERET

A-l considera pe mult învățatul domitor moldovean drept un folclorist în adevăratul sens al cuvântului ar fi mai mult decît o exagerare: un anacronism. La începutul secolului XVIII, cînd și-a scris opera, folcloristica nu se născuse încă și nici măcar noțiunea de folclor. Dar se poate vorbi de un adevărat interes pentru etnografie și folclor la un om care a trăit în perioada Renasterii și la acela care le-a continuat tradiția — cu răzămășii puternice în antichitate, de la Cezar și Tacit — sub forma interesului pentru viața și moravurile anumitor popoare.

In altele amănît a fost și D. Cantemir și încă unul de statură uriasă — stînd la confluența a două mari culturi, a Europei și a Orientului Apropiat. Dimitrie Cantemir a fost astfel nu numai un studios al folclorului nostru, ci și un purtător al lui. Opera sa — nu numai cea strict geografică — etnografică, precum e „Descrierea Moldovei” — poartă semnele adevărate ale acestei bogății sufletești. Înșiși scrierea sa de tinerețe, „Istoria ieroglică” este în întregime ei totuși și un simț folcloric. Adică ceea ce am de-

FOLCLORIȘTI

numit noi, în mai multe rînduri, acea producție cultă care recrează la modul originalității autorului ei — anumite forme și teme folclorice, fără a fi folclor și nici măcar imitație folclorică și în același timp ceva mai mult decît o operă de inspirație folclorică. In acest sens, „Istoria ieroglică” e un „simț folcloric”, așa cum sint așa-numitele „cărți populare” din literatura noastră veche, ai

riei”, cum sint fabulele din „Isopia”, conceise povestiri alegorice din „Fiziolog”, de unde Cantemir însuși împrumută atîtea imagini de viață fabuloase, devenite simboluri. Intreaga alegorie a „Istoriei ieroglice” ocolează între fabula cultă și povestea populară cu animale. In interiorul ei întîlnim povești — cum este aceea a vulpii care se aliază cu lupii pentru a

fi devenit ceea ce este: părintele folcloristicii românești. „Descrierea Moldovei” nu este numai o scriere hrînită cu folclor, ci opera unui savant care nu numai că cunoaște folclorul, dar îl observă lucid și încearcă să-l sistematizeze și uneori chiar să-l explice etnologic în primul rînd, „Descrierea Moldovei” este în același timp prima noastră lucrare de etnografie și folclor, dovadă cunoașterea acestei culturi populare pînă în cele mai mici amănunte.

Vorbînd „Despre legile țării Moldovei”, D. Cantemir definește

DIMITRIE CANTEMIR

cărora autori au rămas în parte cunoscuți, altele s-au pierdut în anonimat, dar au fost totdeauna oameni de cultură citadină. Și mai ales, așa cum sint acele cărți populare care pornesc de la basmele și poveștile cu animale, din folclor, generînd „simții folclo-

ajune la găinile din curtea bine păzită a unui om — scris în cel mai firesc ton al narativității populare. Iar printre cele „760 de sentinți”, — cu care Cantemir anunță chiar prin titlul scrierii sale că i-a fost „frumos împodobită”, după învățătura „ritoricească”

desigur — multe sună foarte apropie de zicătorile și proverbele din folclorul nostru. Opera de maturitate a lui D. Cantemir, „Hronicul”, atestă aceeași hrînire din substanța zicătorilor populare. Dar cu atîta D. Cantemir n-ar

te dreptul popular — datina și obiceiul pămîntului — subliniind întreprinderile lui cu sistemul juridic bizantin în „Pravila” lui Vasile Lupu — observație cu totul modernă. Analizînd „Năruurile Moldovei”, înseamnă o scurtă evocare a horei și mai ales celebra descriere a călușarilor. Descriind „Obiceiurile de la logodnă și de la nuntă”, le analizează pe larg și ne dă și un foarte edificator rezumat al alegoriei cu feciorul de împărat la vinat de căprioare, rostită pînă azi de pețitori. Relatînd despre

obiceiurile de îngropăciune, înfățișează, în câteva trăsături, ceremonialul boctului. Dar cel mai dens capitol de folclor este cel „Despre religia moldovenilor” în care — vorbind de substratul păgîn al acestei religii, despre „acei zeci necunoscuți și care se vede că se trag din idoli cei vechi ai dacilor” — Cantemir ne-a lăsat un întreg depozit, de o incomparabilă valoare, în ceea ce privește credințele populare. Cu acest prilej, consemnează observații fundamentale despre unele specii ale literaturii populare, precum: doina, colindele, descîntecul, farmecele ș.a. Cantemir este aici întîiul semnalizator al substratului dacic al folclorului nostru și în același timp întîiul care încearcă să descrie fenomenul latin în acest folclor. Totodată, este primul care caută să dea o explicație fiziologică unor credințe, ca aceea despre zburătorii sau aceea despre „tremurul” drumului soarelui în ziua de Sînzienă.

Prin toate acestea credem că Cantemir își merită pe deplin titlul de părinte al folcloristicii românești, deși nu s-a gîndit nicî o scurtă evocare a horei și mai ales celebra descriere a călușarilor. Descriind „Obiceiurile de la logodnă și de la nuntă”, le analizează pe larg și ne dă și un foarte edificator rezumat al alegoriei cu feciorul de împărat la vinat de căprioare, rostită pînă azi de pețitori. Relatînd despre

ODVIDIU PAPADIMA

DICTIONAR ENCICLOPEDIC PENTRU TINERET

DIPLOMAȚIE

MIHAI VITEAZUL

De obicei, noi, istoricii, urmîndu-l pe N. Iorga, spunem așa: Mihai Vodă a fost „ne-răbdător, pripit unora, supus cu totul marilor viziri ce-i arătau calea către culmile izbîndei, ascunzîndu-i prăpăcia monochromă, viața lui, de cînd a început îndăvăr s-o trăiască, e o revărsare de foc... Nu crută pe nimeni în cuvintele nemăsurate ce i se desfac arzătoare, de pe buzele înflăcărâte, și sfîrșim, mai bucuros, astfel, într-o furtună care-l lînisteste, îl insensinează iarăși, rodul unor îndelungate stăruiri pe căile ceremonioase ale diplomației... Viteaz era cit poate să fie cineva. Ceva mai ascuns, mai prevăzător, gata de minciună să fi fost și la călcarea jurămîntelor, stăpînirea lui s-ar fi prelungit”.

nă. A obținut sprijinul lui Barton, soțului reginei Elisabeta a Angliei. Și chiar ajutorul marelui vizir Sinan Pașa. De bună seamă l-au ajutat mult pungașii cu galbeni ale lui. Iane banul și poate ale bogatului negustor Mihalcea, așa cum l-au ajutat și sfatul lui Stroe Buzescu.

I-au trebuit deci lui Mihai multe însușiri politice și diplomatice, să se strecoare, mîntă gîbăcie și flexibilitate morală ca prin păienjenisul de intrigi țarigradene drăcesc de incilicite și de asasinamente, tesute și întreținute de

Alexandru Vodă și de toți acoliții lui care dorea să-și mențină tronul. I-a trebuit multă răbdare și necurmată putere de disimulare ca să poată doborî plectora de pretendenți, toți „os de domn”, cu bani și cu nesecute amblii în desăgă, mînjînd într-o lume plină de minciună și corupție în Tarigradul secolului al XVI-lea.

Subliniim că Mihai Vodă a luat tronul și cu ajutorul lui Sinan Pașa, vechea caiafă politică și bătrîna căpetenie de armii otomane, fruntașul partidei războinică din jurul războinicului Amurad III. Și sublinierea-i cu atît mai necesară cît Mihai lua tronul îndemnat de un ideal și cu totul opus politicii otomane de subjugare a lumii.

Îndată ce a luat tronul, fără nici o ezitare, Mihai a desfășurat o vastă și înțeleaptă activitate diplomatică pentru pregătirea alianțelor antiotomane. Mai cu patimă ca oricare dintre înaintașii săi dorea „să se dezbătă de supt mîna turcilor”. Și el și țara. Dar n-a făcut-o oricum și nici orbeste. Ci gîndit, logic, cu o pregătire politică, diplomatică, militară. I-au ajutat la asta Freda, Radu și Stroe Buzescu care au auzat soli la Alba Iulia sau la Iasi. L-au ajutat Pavel Grigorevici și mitropolitul Dionisie. Acesta au stăruit să la legătură cu principii din apus care pregătiau o mare coaliție antiotomană sau cu căpeteniile de taină organizatoare, îndrăznete în peninsula Balcanică a unei lupte eretice împotriva leninoscu. M-am aliat cu Liga Crestină din propria mea voință”, va povesti cu mîndrie Mihai însuși, în 1600.

Și cu toate că apusenii nu prea aveau încredere în leahitatea lui antiotomană, Mihai Vodă a fost primul care, înțelegîndu-se cu Aron Vodă din Iasi și cu craiul din Transilvania Ilimba diplomația cu arma, crea o unitate de armă în spațiul carpato-dunărean, făcînd o unitate militară a celor trei țări românești și trăgînd spada împotriva dusmanului comun: imperiul otoman. La un an după alungarea lui Alexandru cel Rău, om trufas și „beat” de mîndrie, cunoscut în istorie pentru că în timpul lui datorită țării a crescut pînă la zece poveri de aur, adică 1 000 000 de galbeni, Mihai rînduise așa de bine țara și oțtirea și închegase alianțe așa de solide, încît la 13 noiembrie 1594, odată cu Aron Vodă din Moldova, putea dezlîntui prin surprindere, lupta împotriva sultanului.

Această luptă va aduce, pentru tot spațiul românesc, pentru tot poporul românesc, victoriile din 1595.

DUMITRU ALMAȘ

Din cele mai vechi timpuri, strămoșii noștri au îndrăgît și prețuit credința tripească.

Despre exercițiile fizice ale dacilor nu știm prea multe. Istoricii vremii ne relatează despre vitejia acestui popor, despre preocupările lui războinice, despre curajul lor fără margini în lupte. De aici putem deduce că multe din jocurile și exercițiile lor fizice erau în

ISTORIA SPORTULUI

STRĂ VECHI MĂRTURII

legătură cu pregătirea de luptă. In primul stat Dac centralizat de către Burebista, exercițiile fizice au avut un rol important dacă dăm creație istoricului Strabon; acesta ne spune: „Ajunșînd în fruntea nemului său, care era istovit de războaie dese, geții Burebista l-a înălțat atît de mult prin exerciții abținere de cin și ascultarea față de porunci, încît, în cîțica ani, a fîrîrit un stat puternic”. Dacă erau foarte buni călăreți și aveau obiceiul de a trage cu

arcul din goana călîmării, procedeau exerciții care cere îndelungate eforturi. Asemenea terme au existat la Histria, Romulla, Drubeta, Ulpia Trajana etc. Totodată, apar și în Dacia spectacole care cuprîndeau lupte de gladiatori.

Influența greacă atît de puternică în cetățile din Dobrogea s-a resimțit și în domeniul exercițiilor fizice. La Histria, Tomis și Calatis, au existat gimnaziu și pulerestre, existență ates-

fară de înot se mai practicau exerciții atletice și jocuri cu mingea. Pentru desfășurarea lor s-au construit amfiteatre speciale. Stelele funerare ale gladiatorilor ucîși în lupte ne vorbesc des-

Prof. univ. LEON TEODORESCU Lect. univ. ION TODAN

Printre reprezentanții idealurilor progresiste ale societății românești din veacul trecut, arhitectul Ion Mincu ocupă un loc deosebit, iar opera sa — edificiile construite, precum și pozițiile sale teoretice — îl disting ca pe cel mai de seamă exponent al Școlii naționale de arhitectură din a doua jumătate a sec. XIX și începutul sec. XX.

In momentul cînd arhitectura eclectică, de import, cuprînsese Principatele, Ion Mincu militează pentru făurirea unei arhitecturi care să ne reprezinte, pentru o imagine artistică care să conțină glorioasele tradiții ale vechilor meșteri. Principala trăsătură a personalității sale artistice — judecăm prin prizma evoluției istorice a arhitecturii din țara noastră — este o profundă înțelegere a valorilor obiective ale arhitecturii monumentale vechi și ale celei populare. O solidă pregătire profesională l-a ajutat mult în dobîndirea măiestriei necesare, și în orientarea artistică. A urmat cursurile Școlii de poduri și șosele din București și cele de arhitectură de la „Ecole des Beaux Arts” din Paris, remarcîndu-se în mod deosebit. Temelnică călătorie de studii în străinătate unde carnetul de schițe era nelipsit, l-au împlinit o vastă cultură artistică și arhitectonică, bază solidă pentru linia pe care o va adopta în viitoarele lucrări de arhitectură. Dar toate aceste cunoștințe nu l-au împiedicat ci din contra l-au stimulat în căutarea unei căi proprii, în făurirea unei arhitecturi naționale, constituită în temelii unor laborioase cercetări personale de arhitectură românească veche și populară. Lucrările sale urmăresc — cu puține excep-

ARHITECTURA

ION MINCU

ții — o interesantă consecvență stilistică. Amîntim dintre cele mai cunoscute și apreciate Casa Lăunvany, care, fiind și prima încercare de folosire a unor elemente românești a suscitât un viu interes în lumea artistică a epocii. Școala centrală de fete, poate cea mai reușită încercare a maestrului. Bufetul de pe Șoseaua Kiseleff unde a urmărit cu deosebită vervă caracterul viu, elegant, colorat al compozițiilor arhitecturii populare, sau clădirile la baza cărora au stat și alte surse de inspirație, fie publice, monumentale, cum sint Palatul administrativ din Galați sau fosta Bancă a comerțului din Craiova, iar în București casa Monteoru (azi casa Scriitorilor) sau casa Vernescu. Chiar lucrările sale urmăresc — cu puține excep-

Arh. SIMION JULIMAN

ISTORIA PRESEI

Foile revoluției de la 1848

Primum mesager publicistic al revoluției pașoptiste a fost ziarul Pruncul român, întemeiat de C. A. Rosetti și E. Winterhalder la 12/24 iunie.

Alături de cei doi temețetori, „Pruncul român” a dispus chiar de primul număr și de colaborarea lui

Ioan Catina, Ioan Ionescu de la Brașov, C. D. Aricescu, C. I. Aron, Barbu E. Gănescu, C. Haleplu, Gh. Vernescu, I. Sibiianul, Vasile C. Boierescu, Dimitrie Ghica, Constantin Dimitriu, Gh. Bacalogiu și alții.

Primum „Pruncul român” a fost precizat de C. A. Rosetti în articolul intitulat semnificativ Trăiască România liberă.

Stilul „Pruncul român”, bogat în accente retorice și învocat pasionant, va deveni, datorită lui C. A. Rosetti, stilul predilect al revoluției, iar coloanele ziarului o adevărată oglindă pentru succesele evenimentelor. Prin reportajele sale, „Pruncul român” avea să se impună în același timp și ca una din principalele surse istorice pentru cunoașterea revoluției și a dramaticelor ei peripeții. Seria acestora va începe chiar de la nr. 2 (17 iunie), cînd „Pruncul român” va relata cititorilor săi împrejurările în care s-a constituit comitetul revoluționar.

Prin „Pruncul Român” s-a deschis totodată și calea lorilalte publicității românești revoluționare: „Reforma” (14 iunie), „Poporul suveran” (19 iunie), „Constituționalul” (8 iulie), transformat la 6 august în „România”, „Invățătorul satului” (1 iulie, vechea foaie din 1843 transformată de Bălcescu în organ revoluționar pentru lumea satului).

Viața „Pruncul român”, din care au apărut 39 de numere, a fost scurtă, la 11 septembrie 1848 — data intrării trupelor de ocupație în București — el fiind silit să-și înceteze apariția.

Dr. VASILE NETEA

MUZICA

scria D. Cuclin în urmă cu 45 de ani — nu este lipsită de colorit, numai că păstrarea condițiilor muzicale elementare l-au impus o justă sobrietate, care asigură echilibrul și durată operii lui.”

ION SCARLAȚESCU

Știința sa muzicală era neîntrecută. Își făcuse studiile la Academia vieneză cu Epstein, Fuchs și românul Mandievski, a studiat orga la Paris cu Widor și compoziția la Leipzig cu Reînicke și Rieman. Cursurile sale, ar-

IOSIF SAVA

Mic album Steriadi. Portraits of Stefan Luchian, Theodor Pallady, Dimitrie Paciurea, and Dumitru Ghițaș.

VIATA DE ORGANIZATIE

Pausa de prinz la "Vulcan". Nu s-ar putea spune ca e o liniste de gradina publica cu paizii verzi si banci pe peluzele din jurul lacului dar, oricum melodiile transmise din studioul statiei de radio-amplificare se aud bine. E sfertul de ceas al emisiunii pentru tinerii din uzina. Vocea "craicnicului" care nu este altul decat tehnicianul Nicolae Setran, seful comisiei de cultura a comitetului U.T.C. pe uzina, concentreaza, la un moment dat asupra sa interesul tuturor ascultatorilor.

de cap si intr-un loc si in altul, tinerilor si membrilor comitetului in egal masura. Nu e un paradox? Sa vedem, sau mai bine zis sa-l ascultam pe cel in cauza. Intorcandu-se la locul sau de munca dupa ce auze de prinz luase sfarsit, Aurel Puiu, dispecerul atelierului de cazangerie III le spunea profesorilor sai Petre Foruncel, din atelierul de constructii metalice, Emil Olteanu, de la cazangerie II si Andi Abibula, sudor la serviciul mecanic etc.

Ni se comunica fie direct, fie prin delegati, prin biletele transmise din mana in mana pe la comitet, telefonic, mai rar in comitet, sau prin intermediul unor activitati care au scopul de a aduna pe cei mai proaspat? Acceptu cu o evidenta curiozitate. — Ei bine, am auzit o voce, aici e aici. La-a uitati-va. Era, in adevar, o situatie care te putea pune in incurcatura. Comitetul era solicitat sa organizeze in decursul unei singure saptamini o zi a frunzitelor, citeva seri de dans cu

— Le grupam, zise secretarul, oferindu-le astfel tinerilor citeva posibilitati pentru aceeași durata amara. Nenorocirea—dacă asta se poate numi nenorocire — este ca oricum am suti-o, oricum am invitat-o, ori cite pauze de prinz, de ore suplimentare dupa program le-am consacra discutii planificarii fel si chip o sumedenie de propuneri. V-ar interesa setul nostru cel mai proaspat? — Acceptu cu o evidenta curiozitate. — Ei bine, am auzit o voce, aici e aici. La-a uitati-va. Era, in adevar, o situatie care te putea pune in incurcatura. Comitetul era solicitat sa organizeze in decursul unei singure saptamini o zi a frunzitelor, citeva seri de dans cu

anuntind locul desfasurarii, citeva zeci de actiuni de o mare diversitate, de la "dictionarele politice" la odtia ale "zilelor intreprinderii", de la "hozele taranesti" la spectacolele operei si la familiarizarea actorilor din teatre, de la "ciclurile" de istorie a patriei, a partidului si mișcării comuniste de tineret la dezbaterile pe tema raspunderilor generatiilor noastre, de la actiunile cu caracter profesional pînă la cele sportive, distractive, excursii, serbări cimpenesti și carnavalluri.

celorlati făcute prin mijlocirea afişelor și invitațiilor editate și difuzate de sector, a noilor forme de popularizare pe care le vom adopta in viitorul apropiat. Ma refer la inițiativa Comitetului Municipal, nu știu dacă ați aflat de ea.

ZILE SINOPTICE pe șantier CİNTEC NEÎNTRERUPT

(Urmare din pag. 1) lopeți, al acelor care l-au trimis înainte, ca pe un sol fulgerător, ce urmau să vină. Și iată, pe alte zile și nopți, de încordare, cîntecul străbătător roșu prin i-nima zădărnită a munților, săgeta nepăsător peste adîncimile prăpăsturilor. Purtătorii cîntecului de atunci au acum în jur de patruzeci de ani. Amintirile le flutură mereu în suflet.

— Nu, nu se poate uita, zîmbește Ioan Gh. Dragea, din Zăldu, fostul comandant al brigăzii a III-a Turda de la Șantierul național Salva-Viseu. Aveam 20 de ani, cînd într-o zi frumoasă de iară, împreună cu alți tineri entuziaști, am organizat brigada a III-a de voluntari de la Turda. Am plecat cu un tren cu vagoane deschise, cîntind tot timpul, bucurîndu-ne de folositorii patriei, partidului. Am fost repartizați în sectorul III-Iornului. Brigada avea un comandament colectiv, fiecărui membru i s-au repartizat sarcini precise. Nu a fost o muncă ușoară să se organizeze dormitoare, cantine, cluburi, terenuri sportive etc. Chiar și activitatea de organizare a muncii era făcută de către noi. Acum, mi se pare impropriu să spun că noi muncim; adevărul este că asaltăm munții. Un asalt îndrăjit. Cunosteam importanța fiecărui metru de cale

ferată. Intrecerea socialistă inițiată de organizația U.T.C. între grupe, plutoane, brigăzi și sectoare a determinat avansul față de planificările noastre în terminarea viaductelor și a tunelurilor. De multe ori îmi revin în minte chipurile de atunci ale fraților Moraru, ale lui Suteu, Rusu și mulți alții, care imediat după explozii se aruncau îndrăjiți împotriva munților. Ce băieți minunați!

— Imi amintesc că la împlinirea termenului de plecare nu se găseau oameni suficienți care să ne înlocuască. Odată, cînd eram adunați toți am întrebat: "Cine vrea să mă rămîna o lună?" S-au ridicat aproape toate mințile. Pînă la urmă am hotărît să rămînem trei luni. Multe brigăzi au trecut la fel.

— Entuziasmul muncii de pe șantier a născut creatorii. Versurile și cîntecul veneau spontan pe buze, însoțeau "hei-rup"-ul, însoțeau fiecare mișcare și lovitură.

— "Iară nouă înălțăm din adîncuri, din vîi, ne răspundea neîntrerupt ecoul, iar noi mergeam pe urmele și făcăm loc cîntecului să treacă mai departe".

Cîntecul brigadirilor de atunci se aude și acum, mai ales în zilele de sîrbătoare. Din piepturi tinere pornește cu aceeași vigoare. L-am ascultat și pe melegele județului Sălaj. În însoțea pe tinerii din Românaș, Șimleu Silvaniei, Cizer, Creaca, Almaș, Gîrbou, Sărmașag și Sînmăliau. Almasului, în timp ce pîntau viitoarea păduri, 60 hectare de terenuri goale și triste au primit podoba cununilor erzi. Cununii de aur verde au început să se înalțe spre soare. Alte cununii formate din 8000 de plopi, se înălță de-a lungul șoselelor, 2.500 hectare de pășuni naturale au devenit mai mînoase. În drum spre oțelării, zece vagoane de fier vechi au fost însoțite de ecoul aceluiași cîntec. În locurile unde se ridică școli, cămine culturale, unde se construiesc șosele, vădăduhul este întrediat de cîntec. Aceluiași cîntec care se aude de douăzeci de ani neîntrerupt, în fiecare colț de țară, în fiecare loc unde se clădește, în toate vîile unde se nasc păduri, în fiecare oțelărie luminată de jerbele incandescente ale metalului, transmis pe undele de înaltă frecvență ale muncii entuziaste.

— E vorba, deocamdată — îmi explica Nicolae Cîrșag, secretar cu problemele de propagandă al Comitetului Municipal — de o modalitate aflată încă în faza de proiect. Intenționăm editarea unor afișe-cuprînzoare, precum și a unor pliante reduse în care, alături de ceea ce inițiază organizațiile din sectoare, să recomandăm tinerilor selecții din programele caselor de cultură, ale cluburilor uzinale, ale Student-clubului, tehnic-clubului, ale clubului de informare politică din cadrul Ateneului tineretului. În felul acesta organizațiile mici, cu un număr redus de membri vor avea la dispoziție aceeași posibilități educative pe care le au organizațiile mari. Nu vor trebui deci să aleagă. Este felul spre care tindem.

— Așadar ALEGETI! Iată un termen care însoțind viața organizației, apare tot mai des, cîștigă tot mai mult loc în relațiile dintre comitetele U.T.C. și tineri. Prezența lui dislocă un altul devenit vetust în condițiile create de Constituția pe țară: mobilizarea. Mobilizarea tinerilor la o acțiune sau alta presupunînd cîndva muncă de convingere, de lămurire se întindează astăzi pe invitația deschisă, apropiată, de stimularea participării voluntare. A înzisa înseamnă a respecta, înseamnă a-ți asuma răspunderea gazdei spirituale. Înseamnă a ști să oferi. Și nu știu să ofere decât acela care are în mod efectiv pe oferi.

MIRCEA TACCIU

Pe șantierul muncii voluntar-patriotice de la C.A.P. „9 Mai”-Giurgiu

Foto: O. PLECAN

CIND AI CE SA OFERI, GASESTI SI MODUL POTRIVIT DE A O FACE

fi dat cu tunul și nu-ți spunea nimeni unde să te duci. Nu te chemau decît la seșine. Și uite cite se pot face. — Nici nu știu ce să alegi mai întii — replică Abibula. — Parcă din ambite te înghesuie așa. — Lasă că e bine, spuse cauzatul de la II. Fiecare să se ducă unde-l place. — Bineînțeles, zise dispecerul, dar dacă ieseai duce peste tot. — Dacă poți să te duci peste tot, atunci du-te peste tot. — Da, exclamă celălalt, dar nu te poți duce peste tot și oricum ai întorce-o rămîne cite ceva după care să-ți pară rău. — Din punctul nostru de vedere, și cred că nu greșim — îmi spunea DUMITRU DRAGU, secretarul comitetului U.T.C. pe uzina — avem a face cu cel mai neplăcut neașcuț, cel mai rău din toate, cel pe care l-am crezut posibil dintotdeauna.

— Ne-am obișnuit — îmi explica secretarul — să consultăm tinerii și să-i întrebăm pe ei mai întii cum ar dori să-și petreacă săptămîna următoare, ce gînduri au, ce-ar mai vrea să aște, sănt ce anume se îndreaptă interesele, gusturile lor.

— Ion Sutoiu, secretarul Comitetului U.T.C. al sectorului 6 al Municipiului București, bate cu degetul în sticla deșubul căreia stă una lîngă alta „complicațiile”. Sînt citeva afișe mari, cu chemare roșii și albastre. — Am tot căutat, zice Ion Sutoiu, o modalitate de a populariza pentru toți tinerii din sector activitățile care au loc, desigur, cele importante, mai strîngătoare, mai interesante aite la nivelul organizațiilor, cit și la acela al sectorului. Comitetul nostru și-a propus, astfel, să devină cu adevărat un organizator colectiv, să realizeze prin mijloacele sale acea colaborare între organizații, care să de semnele acestora prezența concretă, să-i facă pe tineri să aibă convingerea că ei sînt unul și același lucru cu organizația, să se identifice cu acțiunile imediate și de perspectivă pe care organizațiile din care fac parte le inițiază.

— Sub sticla afișelor sînt o mîrțurie elementară a împlinirii unei prime etape în aplicarea acestui program. Ele reușesc, fixînd pe date și

— Toti cei de față ofțară.

— Toti cei de față ofțară.

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ ȘI ACCESUL LA SURSA DOCUMENTARĂ

Procesul de cercetare științifică — depistarea, constatarea, asimilarea și materializarea noului — se adîncește continuu în toate domeniile vieții materiale și spirituale, impunîndu-se tot mai categoric ca o necesitate și o condiție principală a dezvoltării sociale. Această necesitate, privită la gradul cel mai înalt de generalizare, creează la rîndu-i, referindu-ne la sfera activității de cercetare, o altă necesitate care are ca ultimă de a fi mult mai perceptibilă și mai practică în ceea ce privește materializarea sa.

Marin Mocanu cercetător științific

sursele care s-au manifestat s-a concretizat în folosirea incompletă a condițiilor existente și create de statul nostru în ceea ce privește valorificarea tuturor surselor de informare și stimularea inițiativei inovatoare în specificul acestei munci.

— Orientarea generală a științei, subliniată insistent în documentele de partid și de stat, se inspiră din înțelegerea științifică a funcției sociale actuale a cercetării. Considerăm că rolul important pe care-l are Consiliul Național al Cercetării Științifice în acest sens însumează și preocuparea (sectorului de profil și specialitatea) pentru cunoașterea temeinică, în amănunt, a tuturor surselor de informare și documentare științifică deținute de instituțiile creatoare sau prelucrătoare de arhivă și luarea unor măsuri (sau stabilirea unor reguli) corespunzătoare, eficiente pentru folosirea acestora.

— Pentru tratarea evenimentelor și faptelor în lumina adevărului istoric și pentru imbogățirea conținutului noțiunii de valoare a științei istorice, se impune ca o cerință acută reglementarea mai rațională a căilor de acces la sursele de informare și documentare ale cercetării științifice.

Conținutul acestei necesități ne trimite direct la obligația de a cerceta în totalitate și în profunzime sursele de informare și documentare științifică. Obligația la care ne referim își largăște considerabil limitele în sfera muncii de cercetare științifică în general și al științei istorice în special ca urmare a corelației factorilor obiectivi și subiectivi în generarea și desfășurarea fenomenelor și proceselor social-istorice.

— Istoriografia contemporană a României însumează numeroase pagini laudabile din acest punct de vedere, reușind — pe baza teoriei și metodologiei marxiste-leniniste — să elucideze în lumina adevărului istoric numeroase evenimente și perioade din istoria patriei.

— Cercetarea științifică în domeniul istoriei a însumat în mod necesar și explicabil o largă gamă de perioade, evenimente și fapte din istoria modernă și contemporană a României și universale.

— Drept consecință, munca de documentare (găsirea și prelucrarea informației) a solicitat consistent sursele de informare și, respectiv, instituțiile deținătoare de materiale și mărturii documentare.

— Este suficient de cunoscut faptul că instituțiile deținătoare de materiale documentare, în mod deosebit cele centrale, au făcut eforturi vizibile, pentru prelucrarea (inventarierea) a acestor surse în vederea înținerii în circuitul cercetării științifice în timpul cel mai necesar și util.

PUNCTE DE VEDERE

să fie selectiv, însumînd cercetătorii și specialiștii erudiți, cu o bogată activitate de cercetare și cu un final simț al autenticității și veracității informațiilor documentare.

— În practica activității de cercetare, acest acces a căpătat însă, după părerea noastră, un caracter prea selectiv, bînd uneori drumul spre cercetarea unor mărturii documentare de primă importanță, — privind anumite evenimente și perioade istorice — multor cercetători sau specialiști, cuprînși sau nu într-un anumit plan de cercetare.

— Discuțind sub acest aspect, de asemenea, este cunoscut faptul că majoritatea acestor „privați” de acces la anumite materiale documentare o constituie tinerii, acei cercetători „fără nume” în listele nominale ale redacțiilor revistelor de specialitate sau de interes general.

— Adăugînd și faptul că uneori acestor materiale documentare constituie în fonduri speciale li se adaugă și altele, deosebit de trebuțoare și necesare muncii de cercetare pe anumite teme și aspecte, considerăm că cercul cercetătorilor cu acces la aceste mărturii documentare nu se află în circumferința sa normală, firească.

— Această problemă, împinsă dincolo de limitele necesarului, afectează negativ munca și pasiunea multor cercetători, în special tineri sau „necunoscuți”, pentru studierea unor evenimente și aspecte istorice sau de altă natură.

— Prin natura lor însă, majoritatea materialelor documentare sînt produsul activității practice, obiective a instituțiilor

Pămîntul

(Urmare din pag. 1)

forma inimii, totul este o imensă inimă, bate o inimă-adînc resimțită și-n temple trăiește o inimă, bate, eugeță lîng, luminează, se rosteste pe sine și citi o inimă — aici, românească prin însuși destinul și datina ei strămoșească, prin însuși vogația și echilibrul ei de balanță, prin însuși imaginea ei, prin ea însăși și dintotdeauna prin ea...

Pămîntul pe care-l cunoaștem și ne cunoaște ei însuși și ne iubeste și facem casă din el și-l facem prispă, pămîntul de inimă-aci și de frunte ca nicodată toamna mai bun, ca nicodată mai elar, ca-n totdeauna astfel, dar parcă mai sigur acum, ca o carte de vis descifrată la scurtele flăcări din fructe, toamna cînd plîute-n miezuri silabe și plouă eu su-nete, pe care a apuceris că a frunze, pămîntul acesta că-ți vine să-l lec în brațe, pe umeri, și să-l înfățezi soarelui, mîrșire fie, să-l spui, slavă vouă izvornelor, eugețe care în conține v-adeuceți aminte de țărături și țărături toate aici par a fi niște uriașe temple cu boltă de

gînd, trecătoare spre noi înșine, toamna, cînd începem deopotrivă culesul și semănatul pe cîmp, și iubire, cînd ne putem spune în față și fără sfîșit pămîntule, iată, să ne trîștii! Și să ne trîșim și noi înșine, în sănătoasă primire pe care ne-o facem, în vizitele noastre de lucru, prin țară, la semănat și cules, între cîntecul acamății de dor ale însuși flintei care sîntem și ni-e scumpă, cărela ne încredințăm cu ardoare mereu și ne asternem pe masă sufletul: hea, zicem, și să ne trîștii!...

Pămîntul pe care-l cunoaștem și ne cunoaște ei însuși aici, prăzîndu-și și-n toamna aceasta, și-n toate toamnele sale aurifere, ca-n toate zilele și nopțile sale mirifice, vinul cel mai rotund cu putîntă, mișca și așeză sa cea mai proaspătă, masa sa cea mai rodnică și care ne îndeamnă: cîștii!...

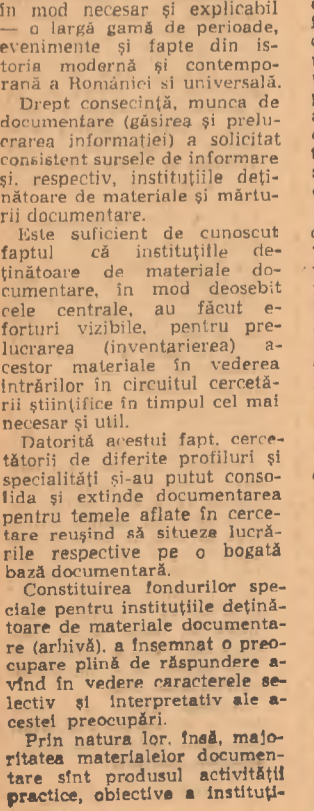
Cinste ție pămîntule, slavă vouă izvornelor, bucurie nouă, tuturor, învrednirii a rodi! Tremură cald în vocale de fructe și piine lîmul de bronzat al unei inimi care a îmbrumutat țării cugetul și orologul ei.

Ing. STEFAN NEAMTU subredacția „Scintei tineretului”

Valoarea secundelor

Media virstei nu depășește 23 de ani. Toate fetele din coloana de levată, condusă de brigadiria Valeria Bic, sînt însă evidente în întrecerea socialistă. Valeria are 19 ani. Pentru ea secundele au o mare valoare, intrucît o ajută ea munca la cele 28 de mașini să fie organizată în cele mai mici amănunte. Aprovizionarea din timp cu țesut necesar, stabilirea urgentei levăturii, ajutarea mașinistelor la legarea firelor, rapiditatea cu care sînt

în pragul noului an școlar procurată-vă din timp RECHIZITE ȘCOLARE LA LIBRĂRIILE ȘI CELELALTE MAGAZINE ALE COOPERĂȚIEI DE CONSUM

In pragul noului an școlar procurată-vă din timp

RECHIZITE ȘCOLARE LA LIBRĂRIILE ȘI CELELALTE MAGAZINE ALE COOPERĂȚIEI DE CONSUM

RECHIZITE ȘCOLARE LA LIBRĂRIILE ȘI CELELALTE MAGAZINE ALE COOPERĂȚIEI DE CONSUM

FILE DE CRONICĂ

(Urmare din pag. 1)

frunza în codru. Visam o natură sărbătoasă, gata să mă înfrunt cu ea. — mai (atrăși dispar datele). Am ajuns la Cîrșigul Caprei. Ni s-a spus că de aici va trebui să începem construcția unui tunel care urmează să se întindecă cu un altul pornit dinșpre Pietrele Albe. Am privit în jur. O stîncă surdă și mută și orăbă. M-am speriat simțind cum mă pătrunde venitul deceptiei. Am scuipat: — mai (vezi mai sus). Azi am început lucrul la primul inel. Nu prea am timp să mă gîndesc. Lucrăm cu tîrnăcopul și lopata. Mă gîndesc la ieri. Cit de dulce poate să fie amărăciunea deceptiei. E un mod de verificare a voinței. Munca această de aici mă îndrăjește. Azi e soare și destul de cald. Primul defileu Jiului nu mai bate vîntul. Zîmbesc. — Junie (cam pe la sfîrșit). La tunel s-au surpat citeva inele. Tehnicianul a apelat la noi să mă rămînem încă un sut. Noaptea de aici mă îndrăjește. Azi e soare și destul de cald. Primul defileu Jiului nu mai bate vîntul. Zîmbesc.

toată Valea Jiului a răsunat pentru noi. Multiplicînd sunetul îl puteam să 30 000. 8 august: Miine plecăm. Am stat trei luni și se pare că-l de-ajuns. Parcă regret. Da, da, am adunat aci amintiri aspre dar frumoase. 9 august: Nu plecăm. Stau, stăm pînă la încheierea actului final. Putem să plec totuși. Nu regret oare că n-am plecat? Nu știu. Stiu doar atit că sa regretă dacă nu as lua parte la acel minut cînd se așază ultima piatră și pornește primul tren. Cu noi. — „Scintela”, 24 octombrie 1944: „astăzi la ora 5 a.m. au fost montate ultimele sine ale liniei Bumbesti-Livezeni. Linia ferată dintre Bumbesti și Livezeni a făcut joncțiunea în sectorul Pietrele Albe, la 100 metri de tunelul Cîrșigul Caprei (...). La ora 18 primul tren a trecut pe întreaga linie încheiată”. — Inchiid caetul. Cine l-a scris, cine este omul al cărui destin e-a împlinit cu cel al întregii țări ce mai bine de douăzeci de ani înceace? S-ar putea să nu a fim nicodată mai multe decit stim acum. Dar, la urma urmei, are o importanță chiar atit de mare fiziionomia omului de care v-am vorbit?

O producție a studiourilor din Barandov REGIA: VACLAV TABOTSKY Cu: Jan Vostřik, Josef Kozar, H. Ruzkova, E. Costelka, Zdenek Jansky

O producție a studiourilor italiene REGIA: LUIGI COMENCINI Cu: Anthony Quayle, John Sharp, Stefano Colagrande, Simone Ciancotti, Adriana Facchetti, Rino Benini

de peste hotare

Convorbirile de la Paris

PARIS 4 (Agerpres). — Miercuri a avut loc la Paris cea de-a 20-a ședință a convorbirilor oficiale între reprezentanții guvernelor R. D. Vietnam și S.U.A. Șeful delegației nord-vietnameze, ministrul Xiang Thuy, a declarat în cursul ședinței că încetarea bombardamentelor și a celorlalte acte de război împotriva R. D. Vietnam va deschide calea unei reglementări pașnice a problemei vietnameze pe baza respectării drepturilor fundamentale ale poporului vietnamez.

Xiang Thuy a adus un omagiu tuturor aceluia care se ridică în Statele Unite împotriva războiului din Vietnam, în special celor care au manifestat pe străzile orașului Chicago în timpul Convenției Partidului Democrat și celor care au fost condamnați în urma refuzului de a lupta în Vietnam.

Reprezentantul S.U.A., Averell Harriman, a repetat cunoscuta pretenție a părții americane de a obține „reciprocitate” în dezechilibrarea războiului.

Ciocniri între studenți și poliție la Tokio

Miercuri dimineața s-au produs violente ciocniri între studenți și forțele de poliție în cadrul Universității din Tokio. După cum relatează agenția France Presse, aproximativ 2.500 de studenți au ocupat de câteva zile localul universității cerind satisfacerea revendicărilor lor privind democratizarea învățământului. Forțele de poliție, care au încercat să împărtășească pe studenți, au întâmpinat o puternică rezistență din partea acestora. În urma acestor ciocniri 87 de persoane au fost rănite.

Atac al forțelor patriotice în centrul Saigonului

Primele informații cu privire la operațiunile militare în Vietnamul de sud, de marți seara și în cursul nopții spre miercuri arată că forțele patriotice au atacat cu grenade în plin centrul Saigonului o clădire a oficialităților americane. Mai mulți funcționari americani au fost răniți. De asemenea, detașamentul F.N.E. au aruncat în aer un pod situat la 2 km de Ho Chi Minh, capitala provinciei Kien Giang, din regiunea Deltai fluviului Mekong. Prin distrugerea acestui punct strategic, scrie agenția France Presse, a fost tăiată din nou una din căile de aprovizionare a Saigonului.

MEXIC. — Aspect de la recente demonstrații de la Ciudad de Mexico

Conferința internațională a miniștrilor pentru problemele protecției sociale

Reprezentantul României ales vicepreședinte

NEW YORK 4 (Agerpres). — La 3 septembrie s-au deschis, la sediul O.N.U. din New York, lucrările primei Conferințe internaționale a miniștrilor pentru problemele protecției sociale.

Conducătorul delegației române, Petre Blajovici, ministrul muncii al Republicii Socialiste România, a fost ales, în unanimitate, în funcția de vicepreședinte al acestei Conferințe. Candidatura sa a fost propusă de ministrul sănătății din Iran și susținută de conducătorii delegațiilor Austriei, Iugoslaviei și Republicii Chile.

În cuvântul de mulțumire adresat Conferinței, ministrul român al muncii, Petre Blajovici, a arătat că alegerea sa în această funcție constituie aprecierea unanimă a poliției externe a României și

a eforturilor întreprinse în scopul promovării cooperării internaționale în domeniul economic și tehnico-stăruinț. Această politică, a subliniat conducătorul delegației române, are la bază respectarea principiilor independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi și neamestecului în treburile interne.

Ca președinte al Conferinței a fost ales Gregorio Feliciano, ministrul pentru protecția socială din Filipine. Ca vicepreședinte au mai fost aleși I. C. Bauer, ministrul pentru protecția socială al Argentinei, și H. D. Banda, ministrul pentru cooperare, tineret și dezvoltare socială a Zambiei.

În discursul de deschidere, secretarul general al O.N.U., U Thant, a subliniat necesitatea unor reforme radicale pe plan social în interesul îmbunătățirii nivelului de trai al popoarelor și al participării active a oamenilor la realizarea programelor de dezvoltare socială și economică.

La conferință participă 350 de delegați din 88 de țări, dintre care aproximativ 60 de miniștri, precum și reprezentanți ai unor organizații specializate ale O.N.U. și ai unor organizații neguvernamentale.

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

Arestări la Santo Domingo

Forțe polițienești dominicane au pătruns marți în clădirea Universității din Santo Domingo, unde au arestat peste 300 de studenți. Pentru a justifica această măsură, autoritățile au pretins că studenții s-au dat la demonstrații și activități interzise. În realitate, studenții din Santo Domingo au manifestat în semn de solidaritate cu soferii din transporturile publice, aflați în grevă. Ei au calificat acțiunea poliției drept „o nouă violare a autonomiei universitare”.

Între timp, greva din transporturile publice urbane s-a extins în orașul Santiago de los Caballeros, al doilea oraș ca mărime din Republica Dominicană. Grevistii cer scăderea prețului benzinei și o serie de alte revendicări economice și sociale.

Scăderea analfabetismului în lume

Analfabetismul enoște în întreaga lume o scădere simțitoare. Numărul celor care au învățat să scrie și să citească s-a ridicat de la 873 milioane în 1950 la 1.141 miliarde în 1960. Dacă în 1950 în rândul populației globului în vârstă de peste 15 ani procentul analfabeteilor era de 48,8 la sută, acesta a scăzut în 1960 la 39,3 la sută. În Africa de la 84,4 la sută la 81,5, în Asia de sud de la 78,7 la 67,8, în Asia de est de la 46,2 la 42,4, în America Latină de la 42,2 la 33,9, în Europa de la 8,1 la 5,2, iar în America de nord de la 3 la 2,9 la sută.

Procentul analfabeteilor a scăzut în perioada 1950-1960 în Africa de la 84,4 la sută la 81,5, în Asia de sud de la 78,7 la 67,8, în Asia de est de la 46,2 la 42,4, în America Latină de la 42,2 la 33,9, în Europa de la 8,1 la 5,2, iar în America de nord de la 3 la 2,9 la sută.

Situația la Brazzaville

Președintele Massamba Debat a demisionat

BRAZZAVILLE 4 (Agerpres). — În evoluția crizei politice din Republica Congo (Brazzaville) a intervenit miercuri după-amiază un element nou concretizat prin demisia sefului statului, președintele Massamba Debat. Postul de radio „Vocea revoluției congoleze” a transmis o declarație a căpitanului Marien Ngouabi, președintele Consiliului Național al Revoluției și comandant-șef al armatei naționale, în care se subliniază că membri ai acestui organism au examinat în cadrul unei reuniuni extraordinare cererea de demisie a președintelui țării, Massamba Debat, și că ar dori ca ministrul apărării, locotenentul Augustin Poignot, să-și asume provizoriu prerogativele sefului statului.

Consiliul Național al Revoluției, a arătat în continuare căpitanul Ngouabi, „a ajuns la concluzia că președintele republicii nu a reușit să îndeplinească principala sa misiune și anume asigurarea respectării instituțiilor, unității naționale și a păcii” și a hotărât să accepte demisia sa. În același timp, el a subliniat că „Consiliul Național al Revoluției încredințează poporul cu va garanța securitatea fostului președinte a republicii.”

Vorbind despre vizita în România, oaspetele a adăugat: — Ospitalitatea românească a depășit orice așteptare. În cele zece zile ne-am simțit, într-adevăr, ca între prieteni. Am constatat multă prietenie, nu o simpatie cordialitate protocolară. Am convingerea că întâlnirile de la București, ca și cele precedente de la Roma, se vor dovedi fertile pentru colaborarea noastră...

EUGENIU OBREA

ȘEDINȚA GUVERNULUI CEHOSLOVAC

PRAGA 4 (Agerpres). — Luni a avut loc la Praga o ședință a guvernului cehoslovac condusă de O. Cernik. La ședință au participat, de asemenea, F. Vlasak, ministrul planificării economice naționale, și St. Gasparik, președintele Comitetului Central de Control Popular, care s-au întors din străinătate.

Guvernul a discutat situația în domeniul mijloacelor de informare, a căror activitate normală constituie una din premisele consolidării rapide a vieții economice și politice pe teritoriul întregii republici. În cadrul ședinței au fost dezbătute cele mai urgente sarcini ale comitetelor naționale și a fost adresat conducătorilor lor și populației un apel în care li s-a cerut să depună eforturi în vederea normalizării și consolidării întregii vieți sociale și economice a țării. În încheiere, guvernul a adoptat o serie de măsuri menite să ducă la consolidarea unor domenii ale vieții publice.

PRAGA 4 (Agerpres). — Ludvík Svoboda, președintele R. D. Cehoslovacie, însoțit de Oldřich Cernik, președintele guvernului, și de Miroslav Galuska, ministrul culturii, a avut o întâlnire cu reprezentanți ai uniunilor de artiști și ai intelectualității.

PRAGA 4 (Agerpres). — Agenția C.T.K. anunță: Președintele Republicii, L. Svoboda, a primit cererea vicepreședintelui guvernului, Ota Sik, care este în prezent la Belgrad, de a fi eliberat din funcția pe care o deține. Președintele republicii, printr-un decret din ziua de 3 septembrie 1968, a acceptat această cerere și a revocat pe Ota Sik din funcția de vicepreședinte al guvernului.

Reparația ziarului „Rude Pravo“

PRAGA 4 (Agerpres). — Ziarul „Rude Pravo” a reapărut la Praga în formatul obișnuit. Ziarul publică documente ale partidului și guvernului și știri din diferite colțuri ale țării privind aspecte ale normalizării situației în țară.

După cum s-a făcut cunoscut la Praga, la recenta plenară a C.C. al P.C.C., tov. Jiri Sekera, care a fost ales membru al secretariatului C.C. al P.C.C., a fost numit redactor șef al ziarului „Rude Pravo” în locul lui O. Svestika, cărui i-a fost încredințată conducerea săptămânalului teoretic al C. C. al P. C. C. — „Tribuna”.

Declarația Biroului Politic al P. C. F.

PARIS 4. — Corespondentul Agerpres, Al. Gheorghiu, transmite: Ziarul „L'Humanité” de marți publică declarația Biroului Politic al P.C.F. în care se spune: „Biroul Politic al P.C.F. a procedat la un examen în linii mari al acordului încheiat la 27 august între conducătorii sovietici și cehoslovaci, precum și al evenimentelor care s-au succedat ca urmare.

Partidul Comunist din Cehoslovacia își afirmă voința sa de a apăra bazele și cuceririle socialismului și de a rămâne fidel angajamentelor sale față de Tratatul de la Varșovia, în timp ce Partidul Comunist al Uniunii Sovietice declară că forțele de intervenție vor fi retrase progresiv, că ele

nu se vor amesteca în afacerile interne cehoslovace, și că cooperarea între cele două țări se va dezvolta prin respectarea mutuală a egalității și integrității teritoriale și independenței și solidarității socialiste.

Biroul Politic care a dezaprobat de la început intervenția militară și preconcizase o soluție politică a crizei, confirmă că el consideră ca pozitiv faptul că convorbirile de la Moscova au dus la un acord. El apreciază că punerea în aplicare a acestui acord de o parte și de cealaltă, poate și trebuie să deschidă calea reintegrării la o situație normală în Cehoslovacia și în comunitatea socialistă.

La Tarcent, oraș care, după cum se știe, a avut mult de suferit anul trecut de urma numeroaselor cutremure, a început construcția unei clădiri de 9 etaje, capabilă să reziste unor cutremure de gradul 9. Clădirea se construiește din elemente prefabricate, confecționate la Combinatul de construcții din localitate.

La Tarcent, oraș care, după cum se știe, a avut mult de suferit anul trecut de urma numeroaselor cutremure, a început construcția unei clădiri de 9 etaje, capabilă să reziste unor cutremure de gradul 9. Clădirea se construiește din elemente prefabricate, confecționate la Combinatul de construcții din localitate.

După cum s-a făcut cunoscut la Praga, la recenta plenară a C.C. al P.C.C., tov. Jiri Sekera, care a fost ales membru al secretariatului C.C. al P.C.C., a fost numit redactor șef al ziarului „Rude Pravo” în locul lui O. Svestika, cărui i-a fost încredințată conducerea săptămânalului teoretic al C. C. al P. C. C. — „Tribuna”.

Din țările socialiste Dezvoltarea industriei chimice în R. D. Germană

Orientarea industriei chimice a R.D.G. spre petrochimie permite o dezvoltare rapidă a acestei ramuri industriale. Astfel, industria chimică a R.D.G. a înregistrat în prima jumătate a acestui an o creștere de 7,5 la sută.

Planul de perspectivă prevede o continuă dezvoltare în prelucrarea șteiului. La rafinăria din Schwedt, volumul producției va crește cu 25 la sută. Rafinăria prelucrează în cursul acestui an peste 4 milioane tone ștei. Se prevede că anul viitor să intre în funcție cea de-a treia instalație de distilare, astfel încât în 1970 numai la acest combinat se vor prelucra 6,7 milioane tone de ștei.

Un centru de cercetări biologice la Szeged. În orașul Szeged se află în construcție un centru de cercetări biologice al Academiei de Științe a R. P. Ungare. Clădirea centrală a centrului va adăposti patru institute de cercetări științifice: de botanică, biochimie, genetică și fiziologie, unde vor lucra aproape 500 de cercetători. Alături de Institut se construiește un cartier de locuințe. Integral complex este prevăzut să fie terminat în anul 1975.

Centrul de la Szeged se va ocupa cu cercetări fundamentale în domeniul biologiei experimentale pentru rezolvarea unor probleme ale științei medicale, industriei farmaceutice, industriei alimentare și agriculturii.

Construcții noi la Taşkent. La Taşkent, oraș care, după cum se știe, a avut mult de suferit anul trecut de urma numeroaselor cutremure, a început construcția unei clădiri de 9 etaje, capabilă să reziste unor cutremure de gradul 9. Clădirea se construiește din elemente prefabricate, confecționate la Combinatul de construcții din localitate.

R. P. D. COREEANĂ. — La uzina de mașini electrice Dai-an

Centrul de la Szeged se va ocupa cu cercetări fundamentale în domeniul biologiei experimentale pentru rezolvarea unor probleme ale științei medicale, industriei farmaceutice, industriei alimentare și agriculturii.

Un centru de cercetări biologice la Szeged. În orașul Szeged se află în construcție un centru de cercetări biologice al Academiei de Științe a R. P. Ungare. Clădirea centrală a centrului va adăposti patru institute de cercetări științifice: de botanică, biochimie, genetică și fiziologie, unde vor lucra aproape 500 de cercetători. Alături de Institut se construiește un cartier de locuințe. Integral complex este prevăzut să fie terminat în anul 1975.

Centrul de la Szeged se va ocupa cu cercetări fundamentale în domeniul biologiei experimentale pentru rezolvarea unor probleme ale științei medicale, industriei farmaceutice, industriei alimentare și agriculturii.

Construcții noi la Taşkent. La Taşkent, oraș care, după cum se știe, a avut mult de suferit anul trecut de urma numeroaselor cutremure, a început construcția unei clădiri de 9 etaje, capabilă să reziste unor cutremure de gradul 9. Clădirea se construiește din elemente prefabricate, confecționate la Combinatul de construcții din localitate.

La Taşkent, oraș care, după cum se știe, a avut mult de suferit anul trecut de urma numeroaselor cutremure, a început construcția unei clădiri de 9 etaje, capabilă să reziste unor cutremure de gradul 9. Clădirea se construiește din elemente prefabricate, confecționate la Combinatul de construcții din localitate.

pe scurt

● ÎN CURÎND se va deschide la Paris Biroul de Informații al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud. Un colaborator al acestui birou a sosit la Paris pentru a soluționa diverse probleme administrative.

● INTR-UN interviu telefonic acordat corespondentului din Santiago de Chile al agenției Prensă Latina, Elizabeth Burgos, soția scriitorului francez Regis Debray, a declarat că soluția a fost găsită pentru acordurile bolivienilor „nu numai la 30 de ani închisoare”, ci și la 30 de ani de izolare”. Elizabeth Burgos a afirmat că a venit special de la Paris să-l vadă pe Regis Debray, condamnat sub acuzația de a fi participat la acțiunile partizanilor bolivieni, deoarece a avut o aprobare din partea guvernului Boliviei că își va putea vedea soțul timp de șase zile la închisoarea din Camiri. Or, după sesizarea ei, a primit permisiunea unei singure întrevăderi de 10 minute.

● ÎN SEMN de protest împotriva acestei măsuri, Regis Debray a declarat greva foamei începând de joi trecută.

● MINISTRII afacerilor externe al celor cinci țări nordice (Danemarca, Finlanda, Islanda, Norvegia și Suedia), reuniți timp de două zile la Stockholm, au adresat lui U Thant, secretarul general al O.N.U., un mesaj în care se laudă de îndată noi măsuri de ajutorare a populației civile din Biafra. Cei cinci miniștri l-au asigurat pe U Thant de sprijinul total al țării lor în vederea aplicării unor astfel de măsuri. În legătură cu aceasta, Torsten Nilsson, ministrul suedez al afacerilor externe, a declarat la o conferință de presă că țara sa este dispusă să trimită forțe de poliție în Biafra, dacă Organizația Unității Africane o va cere.

● DUPĂ CUM a anunțat postul de radio Sanaa, miercuri în capitala Republicii Arabe Yemen a avut loc o ședință extraordinară a comunei Consiliului Prezidențial Republican și a Cabinetului de miniștri la care au participat și ofițeri superiori ai armatei. La această ședință, prezidată de seful Consiliului, Abdul Rahman Iriani, s-a hotărât acceptarea demisiei guvernului actual, condus de Hassan El-Amri, precum și a demisiilor comandanților unităților militare. Aceste măsuri au fost adoptate în urma unor divergențe serioase între guvern și un grup de comandanți militari.

● AGENȚIA B.T.A. anunță că la 3 septembrie, cu puțin înainte de a ateriza pe aeroportul din Burgas, în păturile dense ale atmosferei a explodat un avion aparținând aviației civile bulgare, care efectua o cursă pe linia Drezda-Burgas. Din cei 89 de pasageri și membri ai echipajului, 50 de persoane și-au găsit moartea.

● LA FOREIGN Office s-a anunțat că în cursul acestui luni va avea loc la Londra o întrevădere a ministrului de externe britanic, Michael Stewart, cu ministrul de externe al R.A.U., Mahmud Riad.

● ABA A FOST CAPTURAT DE TRUPELE FEDERALE

● UNITĂȚILE biafreze care au apărut orașul Aba au fost nevoite să cedeze în fața preștelor armate federales care, după cum se știe, au lansat o ofensivă generală pe toate fronturile. Cartierul general al forțelor armate nigeriene a anunțat într-un comunicat difuzat miercuri că la ora 10, ora locală, stăgălnic nigeriană fu deasupra orașului capturat.

● COMITETUL internațional al Crucii Roșii (C.I.C.R.) a anunțat că între guvernul federal nigerian și reprezentanții C.I.C.R. în Nigeria, a fost încheiat un acord privind acordarea de ajutor populației civile din Biafra. Comunicatul, publicat miercuri la Geneva, subliniază că guvernul de la Lagos a acceptat ca C.I.C.R. să efectueze timp de 10 zile un număr limitat de zboruri ale avioanelor spre Biafra.

● ÎN AFARĂ de provincia Khorassan, devastată de puternice cutremure de pământ, în ultimele ore au fost resimțite și alte mișcări seismice în mai multe regiuni din Iran. În noaptea de marți spre miercuri, în jurul orei 8, un cutremur destul de violent s-a produs în regiunea localității Behbahan, localitate care numără aproximativ 25.000 de locuitori, situată în regiunea petroliferă Khouzestan în apropierea Golfului Persic. Cutremurul a durat 3 secunde și se pare că nu a cauzat victime omenești dar multe edificii și clădiri înalte din oraș au fost avariate.

Protestul studenților bolivieni

Secretarul general al Organizației Statelor Americane, Gale Plaza, care a sosit în capitala Boliviei, a fost declarat „persona non grata” de studenții facultății de științe sociale a Universității San Andres. Studenții au protestat împotriva vizitei lui Gale Plaza în Bolivia și au afirmat că „O.S.A. este un organism aflat în serviciul S.U.A.”.

● CEA de a 11-a sesiune a Consiliului Ministerial al Organizației Unității Africane a fost deschisă oficial miercuri la Palatul Națiunilor de la Club des Pins de lângă Alger.

● LA FOREIGN Office s-a anunțat că în cursul acestui luni va avea loc la Londra o întrevădere a ministrului de externe britanic, Michael Stewart, cu ministrul de externe al R.A.U., Mahmud Riad.

● ABA A FOST CAPTURAT DE TRUPELE FEDERALE

● UNITĂȚILE biafreze care au apărut orașul Aba au fost nevoite să cedeze în fața preștelor armate federales care, după cum se știe, au lansat o ofensivă generală pe toate fronturile. Cartierul general al forțelor armate nigeriene a anunțat într-un comunicat difuzat miercuri că la ora 10, ora locală, stăgălnic nigeriană fu deasupra orașului capturat.

● COMITETUL internațional al Crucii Roșii (C.I.C.R.) a anunțat că între guvernul federal nigerian și reprezentanții C.I.C.R. în Nigeria, a fost încheiat un acord privind acordarea de ajutor populației civile din Biafra. Comunicatul, publicat miercuri la Geneva, subliniază că guvernul de la Lagos a acceptat ca C.I.C.R. să efectueze timp de 10 zile un număr limitat de zboruri ale avioanelor spre Biafra.

● ÎN AFARĂ de provincia Khorassan, devastată de puternice cutremure de pământ, în ultimele ore au fost resimțite și alte mișcări seismice în mai multe regiuni din Iran. În noaptea de marți spre miercuri, în jurul orei 8, un cutremur destul de violent s-a produs în regiunea localității Behbahan, localitate care numără aproximativ 25.000 de locuitori, situată în regiunea petroliferă Khouzestan în apropierea Golfului Persic. Cutremurul a durat 3 secunde și se pare că nu a cauzat victime omenești dar multe edificii și clădiri înalte din oraș au fost avariate.

● AGENȚIA B.T.A. anunță că la 3 septembrie, cu puțin înainte de a ateriza pe aeroportul din Burgas, în păturile dense ale atmosferei a explodat un avion aparținând aviației civile bulgare, care efectua o cursă pe linia Drezda-Burgas. Din cei 89 de pasageri și membri ai echipajului, 50 de persoane și-au găsit moartea.

● LA FOREIGN Office s-a anunțat că în cursul acestui luni va avea loc la Londra o întrevădere a ministrului de externe britanic, Michael Stewart, cu ministrul de externe al R.A.U., Mahmud Riad.

Succesul vinurilor românești la Liubliana

La Tîrgul internațional de vinuri de la Liubliana participă și întreprinderile Komagricola din București, care a prezentat o expoziție de vinuri. Cu prilejul concursului care a avut loc în cadrul tîrgului, din totalul de 11 mari premii, patru au revenit României pentru vinuri din soiurile Murfatar-Chardonay, Murfatar-Traminer, Tămboasa-Tomești și Murfatar-Pinot Gris. Alte 6 vinuri și cunume: Grasa de Cotnari, Cabernet-Dealul Mare, Cabernet-Sorogin-Dealul Mare, Cabernet-Corcova, Miniș Rouge și Traminer au primit medalia de aur, iar două vinuri, Tîrnava-Feteasca Albă și Jidvei-Saignon — medalia de argint.

● DUPĂ CUM a anunțat postul de radio Sanaa, miercuri în capitala Republicii Arabe Yemen a avut loc o ședință extraordinară a comunei Consiliului Prezidențial Republican și a Cabinetului de miniștri la care au participat și ofițeri superiori ai armatei. La această ședință, prezidată de seful Consiliului, Abdul Rahman Iriani, s-a hotărât acceptarea demisiei guvernului actual, condus de Hassan El-Amri, precum și a demisiilor comandanților unităților militare. Aceste măsuri au fost adoptate în urma unor divergențe serioase între guvern și un grup de comandanți militari.

● AGENȚIA B.T.A. anunță că la 3 septembrie, cu puțin înainte de a ateriza pe aeroportul din Burgas, în păturile dense ale atmosferei a explodat un avion aparținând aviației civile bulgare, care efectua o cursă pe linia Drezda-Burgas. Din cei 89 de pasageri și membri ai echipajului, 50 de persoane și-au găsit moartea.

● LA FOREIGN Office s-a anunțat că în cursul acestui luni va avea loc la Londra o întrevădere a ministrului de externe britanic, Michael Stewart, cu ministrul de externe al R.A.U., Mahmud Riad.

● ABA A FOST CAPTURAT DE TRUPELE FEDERALE

● UNITĂȚILE biafreze care au apărut orașul Aba au fost nevoite să cedeze în fața preștelor armate federales care, după cum se știe, au lansat o ofensivă generală pe toate fronturile. Cartierul general al forțelor armate nigeriene a anunțat într-un comunicat difuzat miercuri că la ora 10, ora locală, stăgălnic nigeriană fu deasupra orașului capturat.

● COMITETUL internațional al Crucii Roșii (C.I.C.R.) a anunțat că între guvernul federal nigerian și reprezentanții C.I.C.R. în Nigeria, a fost încheiat un acord privind acordarea de ajutor populației civile din Biafra. Comunicatul, publicat miercuri la Geneva, subliniază că guvernul de la Lagos a acceptat ca C.I.C.R. să efectueze timp de 10 zile un număr limitat de zboruri ale avioanelor spre Biafra.

INTERVIU nostru „Întîlniri plăcute, utile“

Declarațiile dl. Carlo Ceccarami, membru în Consiliul prezidențial al Secretariatului Național al Tineretului din Italia

„Cele zece zile petrecute în România au fost plăcute prin ospitalitatea cu care ne-au înconjurat gazdele și utile prin contactele pe care le-am avut” — ne-a spus dl. Carlo Ceccarami, membru în Consiliul prezidențial al Secretariatului Național al Tineretului din Italia. La capătul vizitei pe care delegația Secretariatului Național al Tineretului din Italia a întreprins-o în țara noastră, oaspetele a avut amabilitatea să răspundă întrebărilor „Științei tineretului”.

— Secretariatul Național al Tineretului există de aproape două decenii — ne-a spus dl. Ceccarami. El a fost creat de un grup de tineri care năzuiau să obțină din partea puterii publice o politică privind generația tinărilor conformă cu exigențele realității. Era vorba, deci, nu de o instituție de stat, ci doar de un organism recunoscut juridic, dar având caracter privat. În anii care au trecut, Secretariatul a suferit mai multe schimbări în ceea ce privește structura sa. Eșecul activității a rămas aceeași: abordarea problemelor tineretului. În anumiți ani, de pildă, a acordat prioritate aspectelor privind pregătirea profesională a tinerilor, efectuând atât studii, cit și o muncă organizatorică, concretă, de inițiere a cursurilor. Din 1964, Secretariatul s-a profilat pe studii și cercetarea problemelor generației tinere, înclinând un rol

de observator, aspectele de ordin concret, operativ, intrind în competența unor instituții de stat. Fieștea, în colaborarea cu alte organisme, întreprindem investigații, studii o serie de domenii esențiale ale vieții tineretului. Sarcinile noastre sînt bine precizate: a explora problemele lumii tinere care, în Italia, rămîn un semn de întrebare deoarece n-au fost suficient sondate de către instituțiile interesate. Această lipsă a împiedicat, uneori, intervenții eficiente din partea puterii publice.

În legătură cu obiectivele actuale ale Secretariatului, oaspetele ne-a declarat: — Secretariatul proiectează intensificarea activității sale de cercetare mai ales în mediul rural. Sînt probleme deosebite privind viața tinerilor de la sate, trecerea lor în industrie, aspectele sociologice care apar ca urmare a ur-

banzării. Am găsit o coincidență de preocupări cu Centrul de cercetări pentru problemele tineretului care se organizează în România, fîștea cu diferențele ce derivă din structurile economice și sociale ale celor două țări. Avem, de altfel, intenția să realizăm o colaborare cu colegii români...

Din impresiile sale despre România, dl. Ceccarami a desprins, mai întâi, prezența tineretului în viața țării: — Mă impresionat importanța care se atribuie tineretului în toate sectoarele. Tinerii sînt obiectul unui interes deosebit din partea statului. Acest interes, exprimat într-o multitudine de forme, începe cu perioada copilăriei și continuă pînă în mediul studentesc. Un alt fenomen care trebuie semnalat este încrederea arătată tinerilor pentru a fi promovați în funcții de răspundere. Prezența tinerilor în posturi de conducere exprimă nu numai prețuirea capacității individuale, ci și receptivitatea față de nou, năzuința spre progresul continuu.

Vorbind despre vizita în România, oaspetele a adăugat: — Ospitalitatea românească a depășit orice așteptare. În cele zece zile ne-am simțit, într-adevăr, ca între prieteni. Am constatat multă prietenie, nu o simpatie cordialitate protocolară. Am convingerea că întâlnirile de la București, ca și cele precedente de la Roma, se vor dovedi fertile pentru colaborarea noastră...

EUGENIU OBREA